

PAX HELLENICA

Η αραβική "φωτιά" φέρνει στον κόσμο την Ελληνική Τάξη Πραγμάτων.

...Στις "φλόγες" ο ελληνικός Φοίνικας.

Αυτό, το οποίο συμβαίνει αυτήν τη στιγμή στη Μέση Ανατολή είναι πρωτοφανές και απειλεί το σύνολο της Νέας Τάξης. Το ένα κράτος μετά το άλλο παίρνει "φωτιά", χωρίς να γνωρίζει κανένας πού θα σταματήσει αυτό το "ντόμινο" των λαϊκών εξεγέρσεων. Πολλοί γνωστοί αναλυτές και κατ' επάγγελμα συνομωσιολόγοι βιάστηκαν να μιλήσουν για "στημένη" εξέγερση πίσω από την οποία κρύβεται ένας πόλεμος συμφερόντων μεταξύ των ισχυρών της Δύσης. Ένας "ενδοοικογενειακός" χριστιανικός πόλεμος, ο οποίος έχει ως "έπαθλό" του τα νέα μεσογειακά πετρελαϊκά κοιτάσματα και τη μοιρασιά τους. Αυτό είναι λάθος. Γιατί; Γιατί κανένα οικονομικό συμφέρον δεν θα έθετε σε κίνδυνο το πολιτικό συμφέρον της Δύσης, το οποίο υπηρετείται από έναν περίπλοκο και εξαιρετικά δύσκολο στην εφαρμογή του σχεδιασμό της Μέσης Ανατολής.

Κανένα νέο "μπετόνι" με πετρέλαιο δεν θα απειλούσε έναν σχεδιασμό, που εξασφαλίζει στη Δύση τον έλεγχο της πιο "εύφλεκτης" περιοχής στον κόσμο. Απλά πράγματα. Ένας μαθητής κάνει "εξυπνάδα", αν —ως δικαιολογία—, για να μην πάει σχολείο, παραστήσει τον άρρωστο. Αν κόψει τα αχамνά του, για να μην πάει σχολείο, όχι απλά δεν κάνει "εξυπνάδα", αλλά είναι μετά βεβαιότητας ο πλέον ηλίθιος άνθρωπος στον κόσμο. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε ότι η εξέγερση του αραβικού κόσμου είναι αυθεντικά αυθόρμητη. Είναι τέτοια, γιατί δεν θα μπορούσε να είναι οτιδήποτε διαφορετικό. Είναι τέτοια, γιατί απλούστατα κανένας ισχυρός δεν θα είχε συμφέρον να τη μεθοδεύσει. Κανένας κυρίαρχος και κανένας μνηστήρας μιας εφήμερης κυριαρχίας δεν θα είχε την αφέλεια να χαλάσει έναν σχεδιασμό, ο οποίος δίνει στους εκάστοτε κυρίαρχους τον απόλυτο και προπάντων μόνιμο έλεγχο της περιοχής ... Σε πιο ασφαλή μέρη δίνουν οι κυρίαρχοι τις μάχες τους και η επικίνδυνη Μέση Ανατολή παραδίδεται ως "δώρο" στον νικητή.

Στην Αίγυπτο, λοιπόν —και παρά τη θέληση των ισχυρών— άνοιξε μια "τρύπα" σε ένα πολύ λεπτό "πλεκτό". Ένα αραχνούφαντο "πλεκτό" εξουσίας, το οποίο μέχρι τώρα έδινε στη Δύση και στο Ισραήλ τον απόλυτο έλεγχο ολόκληρης της περιοχής ... Μια "τρύπα", που κανένας δεν γνωρίζει πού θα

σταματήσει ...και αν τελικά θα σταματήσει κάπου. Το αίτιο της "ανάφλεξης" αυτής βρίσκεται χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από εκεί όπου αυτή εκδηλώθηκε. Αυτό λέει η λογική και είναι κάτι το οποίο εύκολα αποδεικνύεται. Η αμερικανική τάξη πραγμάτων καταρρέει και αυτό οφείλεται στην ολοένα και εμφανέστερη αμερικανική παρακμή. Αυτήν τη στιγμή οι ΗΠΑ παρακμάζουν και η παρακμή φαίνεται στους μηχανισμούς τους. Δεν μπορούν να ελέγξουν αυτούς τους μηχανισμούς. Δεν έχουν τη δύναμη πλέον να τους ελέγξουν. Η οικονομία των ΗΠΑ έχει πέσει λεία των κερδοσκόπων και άρα λειτουργεί εις βάρος της πολιτικής τους.

Οι κερδοσκόποι ανεβάζουν τις τιμές τροφίμων και αυτές οι τιμές βγάζουν τους λαούς στο δρόμο. Η πείνα ήταν αυτή η οποία έβγαλε τους Άραβες στους δρόμους και κατόπιν όλοι αυτοί "θυμήθηκαν" ότι τους κυβερνάνε δισεκατομμυριούχοι δικτάτορες. Αν οι λαοί δεν πεινούσαν, δεν θα ρίσκαραν το κόστος της αντίδρασης και θα έκαναν τα "κορόιδα" ...όπως συνέβαινε επί δεκαετίες. Όμως, η πείνα τους δεν οφείλεται σε φυσικά φαινόμενα. Η πείνα των Αιγυπτίων δεν οφείλεται σε κάποιες "πληγές" του Φαραώ. Δεν οφείλεται ούτε σε πλημμύρες του Νείλου ούτε σε ξηρασίες ούτε σε ακρίδες. Οφείλεται σε επιλογές οικονομικών κέντρων, τα οποία βρίσκονται χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από εκεί όπου υπήρξαν οι αντιδράσεις ...Στη Wall Street αναζητά κάποιος την πείνα, που "χτύπησε" τον αραβικό κόσμο. Άρα, όταν παθαίνουν πολιτική ζημιά οι ΗΠΑ —εξαιτίας της απληστίας της Wall Street— σε δική τους εσωτερική αδυναμία οφείλεται.

Στην πραγματικότητα οι Αμερικανοί δεν έχουν δύναμη να ελέγξουν τους κερδοσκόπους στην "αυλή" τους και δεν έχουν τα χρήματα να υποστηρίξουν τα καθεστώτα που τους είναι χρήσιμα. Αυτή είναι η απόλυτη εικόνα της παρακμής τους. Δεν έχουν τη δύναμη να ελέγξουν τα αρπακτικά, άπληστα και άθλια Golden Boys της Wall Street και δεν έχουν τα χρήματα να κινήσουν αεροπλανοφόρα εναντίον των εχθρών τους, για να διορθώσουν τα λάθη τους. Ο Μπαράκ Ομπάμα μοιάζει περισσότερο με εκπρόσωπο διεθνούς μη κυβερνητικής οργάνωσης, παρά με ηγέτη της μοναδικής υπερδύναμης. Με ευχές και συμβουλές δεν ασκείται ο ιμπεριαλισμός ...και δυστυχώς για τις ΗΠΑ εκεί κατέληξαν. Όταν στο κλειστό νησιωτικό Μπαχρέιν, με το σκληρό καθεστώς και την παρουσία του αμερικανικού στόλου, τολμάνε οι διαδηλωτές να ξεσηκωθούν, τότε τα πράγματα δεν είναι απλά δύσκολα για το σύστημα, αλλά τραγικά.

Τώρα, με την πτώση του καθεστώτος Μουμπάρακ, ανησυχούν όλα τα ομοειδή καθεστώτα ...Όλα τα καθεστώτα, τα οποία αποτελούν τις "θηλιές" αυτού του "πλεκτού" ...Ομοειδή ...ακόμα κι αυτά που δεν φαίνονται ως τέτοια. Τέτοιο ομοειδές καθεστώς μ' αυτό της Αιγύπτου είναι και το ελληνικό ...Το καθεστώς των Παπανδρέου. Ένα συνομήλικο με το καθεστώς Μουμπάρακ. Την ίδια εποχή "χτίστηκαν" όλα αυτά τα καθεστώτα, τα περισσότερα εκ των οποίων ανήκουν στη Σοσιαλιστική Διεθνή, στην οποία προεδρεύει ο Bravo Giorgio. Αυτή η Σοσιαλιστική Διεθνή δεν είναι τίποτε άλλο παρά η μετάλλαξη εκείνης της συμμορίας των γύφτων και των φτωχομπινέδων, οι οποίοι "πολεμούσαν" τον ιμπεριαλισμό με την ευγενική "χορηγία" των ιμπεριαλιστών. Ψωμόλυσσες με ζιβάγκο, ψευδοστρατιωτικές στολές και κελεμπίες. Ελεεινοί χαφιέδες και βρομιάρηδες, που ο ένας μετά τον άλλο εγκαταλείπουν τα "εγκόσμια", αφήνοντας πίσω τους ως μοναδικό "έργο" εξώγαμα, γκόμενες και δισεκατομμύρια.

...Πραγματικά δισεκατομμύρια, όπως αυτά που άφησε πίσω του ο Αραφάτ και ακόμα τα μετράνε, για να τα μοιράσουν σε γυναίκες και γκόμενες ...Πραγματικά δισεκατομμύρια, όπως αυτά του Μουμπάρακ, τα οποία ήδη μπλόκαραν οι ελβετικές τράπεζες ...Πραγματικά δισεκατομμύρια, όπως αυτά που κουβαλάει ο Μπεν Αλί σε τόνους χρυσού ...Πραγματικά δισεκατομμύρια, όπως αυτά που θεωρούμε βέβαιο ότι "τσέπωσε" ο Γιωργάκης και το σόι του με το ξεπούλημα της Ελλάδας στους τοκογλύφους του ΔΝΤ.

Όλοι αυτοί οι πρώην φτωχομπινέδες και νυν δισεκατομμυριούχοι δεν είναι μόνον συνάδελφοι στις υψηλές θέσεις του Forbes, αλλά και "συναγωνιστές". "Αγωνίστηκαν" για τα "δικαία" των λαών τους πριν τους λεηλατήσουν. "Πολέμησαν" τον ιμπεριαλισμό πριν πλημμυρίσουν τις τράπεζες των

ιμπεριαλιστών με τα κλοπιμαία τους. Ίδρυσαν μέχρι και τη Σοσιαλιστική Διεθνή, για να βοηθήσουν όλο τον Πλανήτη και όχι μόνον τους λαούς, οι οποίοι είχαν την τύχη ν' "απολαμβάνουν" την εξουσία τους και τα μακριά τους "χέρια". Μια Σοσιαλιστική Διεθνής, η οποία, όταν συνεδριάζει, κάνει ακόμα και τη συνεδρίαση της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ να μοιάζει συνάντηση φτωχομπινέδων που πληρώνει ρεφενέ τον καφέ και τα κουλουράκια. Μιλάμε για συνεδρίαση, στην οποία ο κάθε σύνεδρος έχει προσωπική περιουσία τουλάχιστον μια δεκάρα δισεκατομμύρια ...Μιλάμε για φαινόμενο ...Celebrities της πολιτικής και της "επανάστασης", που κατά "σύμπτωση" έχουν περιουσίες ανάλογες του Μπίλ Γκέιτς ...Οι άνθρωποι, οι οποίοι απέδειξαν ότι η "Επανάσταση Α.Ε." μπορεί ν' αποδώσει πιο πολλά κέρδη από τη Microsoft ...Η απόλυτη "απόδειξη" ότι το σοσιαλιστικό "όνειρο" όχι μόνον υπάρχει, αλλά υπό συγκεκριμένες συνθήκες μπορεί ν' αποδώσει χρυσάφι στους "οραματιστές" του.

Όλοι αυτοί οι κοινοί κακοποιοί ήταν στην πραγματικότητα μια "συμμορία", η οποία συστάθηκε στα υπόγεια της CIA. Ήταν το "πλεκτό", το οποίο έδινε στις ΗΠΑ τον έλεγχο της περιοχής ...Τον έλεγχο της Ανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Η απόδειξη αυτού του οποίου λέμε δεν απαιτεί στοιχεία μυστικών υπηρεσιών. Γνώση της λειτουργίας του συστήματος απαιτεί και λίγη παρατηρητικότητα ...Να γνωρίζει κάποιος τι άλλαξε στην παγκόσμια ιεραρχία στη μεταπολεμική εποχή, ώστε να παρακολουθεί τις αλλαγές των λακέδων της. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Στη μεταπολεμική εποχή υπήρξαν κολοσσιαίες αλλαγές στην παγκόσμια ιεραρχία. Από την απόλυτη κυριαρχία της Βρετανίας, η οποία προπολεμικά κυβερνούσε τα "κύματα", πήγαμε στην επίσης απόλυτη κυριαρχία των ΗΠΑ, την οποία γνωρίσαμε ως "Γλανηταρχία". Από το "God save the Queen" περάσαμε στο "In God we trust".

Το σύνολο των ανακατατάξεων παγκοσμίως έγινε εξαιτίας αυτής της αλλαγής. Μετά τον πόλεμο έπρεπε να περάσουμε από την PAX BRITANNICA στην PAX AMERICANA και αυτό έγινε. Όποιος γνωρίζει πώς λειτουργούν αυτές οι τάξεις και σε ποια δεδομένα βασίζονται, μπορεί να ερμηνεύσει με τον πιο απόλυτο τρόπο όλα τα φαινόμενα που τις αφορούν.

Θα ξεκινήσουμε λοιπόν από τα βασικά. Όλες αυτού του τύπου οι παγκόσμιες "τάξεις" θέλουν ένα "παραμύθι" για να επιβληθούν. Θέλουν κάποιον εχθρό των λαών, ο οποίος να είναι τόσο ισχυρός, που να δικαιολογεί κηδεμονίες των κρατών τους. Έναν εχθρό, που, για να μην προκαλούνται αμφισβητήσεις, θα δικαιολογεί έναν "πρώτο" μεταξύ δήθεν "ίσων".

Η Βρετανική Τάξη πραγμάτων είχε βρει το δικό της "παραμύθι" και είχε τους δικούς της "δράκους". Η Βρετανική Τάξη πραγμάτων είχε ως "θεό" της το κεφάλαιο και σαν κακό "δράκο" τον κομμουνισμό. Θεματοφύλακες και "ιερείς" αυτού του "θεού" ήταν τα βασιλικά καθεστώτα όλου του Πλανήτη. Η Βρετανία ήταν ο προστάτης όλων των βασιλικών θρόνων παγκοσμίως. Ο βασιλιάς της ήταν ο "αρχιερέας" αυτής της Τάξης. Εχθρός αυτών των "θεοσεβούμενων" θρόνων —και άρα και των λαών— ήταν οι "μοχθηροί" και άθεοι προλετάριοι.

Αυτό ήταν το παραμύθι της Βρετανίας, η οποία παρίστανε τον ευγενή "Ιππότη", που προστάτευε τους νοικοκυραίους ιδιοκτήτες. Είχε επενδύσει στον κομμουνισμό και γνώριζε να τον "δουλεύει" σαν εχθρό της. Όλα τα προπολεμικά κομμουνιστικά κόμματα στον κόσμο —μεταξύ των οποίων και το ΚΚΕ— συντηρούνταν σχεδόν εξ' ολοκλήρου με αγγλικές λίρες. Ούτε την ίδια τη Δημοκρατία δεν τη φοβόταν η Βρετανία γιατί ο "δράκος" της ήταν "πολύ επικίνδυνος". Τόσο "επικίνδυνος", που έθετε τη Δημοκρατία υπό την προστασία ή υπό την ομηρία των βασιλέων. Οι "εχθροί" απειλούσαν τις περιουσίες των πάντων και μεταξύ αυτών ήταν και οι δημοκράτες.

Μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο αυτή η Τάξη Πραγμάτων άρχισε να φθίνει. Τότε άρχισε ν' ανατέλλει το άστρο των ΗΠΑ. Οι Αμερικανοί, ως συγγενείς και διάδοχοι των Βρετανών, διατήρησαν το "παραμύθι" εκείνων, αλλά δημιούργησαν τη δική τους παραλλαγή, για να ενισχύσουν τα δικά τους συμφέροντα. Στην πραγματικότητα έπαιξαν με τον "δράκο". Διατήρησαν τον βασικό βρετανικό σχεδιασμό, ο οποίος απαιτούσε "κηδεμόνα", αλλά έπαιξαν παιχνίδια εναντίον του προηγούμενου "κηδεμόνα", προκειμένου ν' αναλάβουν οι ίδιοι τον ρόλο του και βέβαια τα κέρδη του.

Με τη συμφωνία της Γιάλτας υποτίθεται περιόρισαν —αλλά δεν "εξαφάνισαν"— τον "δράκο" του κομμουνισμού, ώστε η ανάγκη κηδεμονίας του "ελεύθερου" κόσμου να συνεχίσει να υπάρχει. Τον κράτησαν στη ζωή", αλλά του έδωσαν δική του "αυλή" να παίζει. Τον έκαναν πανίσχυρο, ώστε να "φαίνεται" και να απειλεί τους πάντες, αλλά δεν τον άφηναν να "διεκδικεί" κράτη του "ελεύθερου" κόσμου ...Μόνον να "απειλεί" γενικά, για να γίνονται "μπίζνες" με τα όπλα. "Στεγανοποιώντας" τον Δυτικό Κόσμο, θέλησαν, ως νέοι "κηδεμόνες", να του προσφέρουν αυτό, το οποίο δεν μπορούσαν να του προσφέρουν οι προηγούμενοι γαλαζοαίματοι "κηδεμόνες" ...Να του προσφέρουν αληθινή "δημοκρατία".

Από τη δεκαετία του '60 και μετά, που ισχυροποιήθηκαν πλήρως οι Αμερικανοί, άρχισαν το "ξήλωμα" των βρετανικών "ερεισμάτων". Απέκτησαν την αυτοπεποίθηση που χρειάζονταν και ξεκίνησε ο "απογαλακτισμός" τους από τη βρετανική πολιτική. Οι μέχρι τότε αφελείς, άξεστοι και αστοιχειώτοι "χωριάτες" του ιμπεριαλισμού βγήκαν να "επιβάλλουν" τον νέο σχεδιασμό της δικής τους Τάξης Πραγμάτων. Όπου υπήρχε "πτώση" θρόνου, εξαιτίας της "αγάπης" για τη "δημοκρατία" —αλλά και τον "σοσιαλισμό"— υπήρχε συμμετοχή της CIA. Εκείνη την εποχή "ξηλώθηκαν" σχεδόν όλα τα βρετανόφιλα καθεστώτα στην περιοχή της Μέσης Ανατολής και γύρω από αυτήν. "Ξηλώθηκαν" από τους "νέους" ηγέτες, οι οποίοι, για να πληρούν τις σταθερές του "παραμυθίου", ήταν μεν "δημοκράτες", αλλά ήταν ταυτόχρονα και "σοσιαλιστές", για να δικαιολογούν το "αντιμοναρχικό" τους "μένος".

...Το πληρωμένο από τη CIA "μένος", εφόσον απειλούσε τα βρετανικά συμφέροντα και εξυπηρετούσε τα αμερικανικά. Οι νέοι ηγέτες της εποχής δεν ήταν οι δεξιό φιλομοναρχικοί καπιταλιστές "δημοκράτες" βρετανικού τύπου, αλλά ήταν "σοσιαλιστές" αντιμοναρχικοί καπιταλιστές "δημοκράτες" αμερικανικού τύπου. Αρκετά "αριστεροί", για να μισούν βασιλείς και να "δουλεύουν" τους λαούς και αρκετά "δεξιό", για να παραμένουν πιστοί στην αμερικανική ηγεμονία και τις αμερικανικές πολυεθνικές. Τότε ανέλαβε την "εξουσία" σε όλες τις "ευαίσθητες" για τις ΗΠΑ περιοχές μια "συμμορία" με πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά ...Πρωτότυπα για την εποχή χαρακτηριστικά. Μέχρι τότε ήταν απίθανο ν' ανέβουν στην εξουσία άνθρωποι, οι οποίοι δήθεν συνδέονταν με τρομοκρατικές και άλλες οργανώσεις ...Άνθρωποι "επαναστάτες".

Αυτοί οι "επαναστάτες" ήταν όλοι "κατασκευασμένοι" από τις ΗΠΑ. Όλοι τους ήταν δήθεν "αντιαμερικανοί", δήθεν "αντισιωνιστές" και ταυτόχρονα δήθεν "κρυφούποστηρίζαν" το δίκιο και άρα την ανάγκη του Ισλάμ για "βίαιη πάλη" ...Σύμμαχοι αλλά και ύποπτοι ταυτόχρονα. Αρκετά δημοκράτες, για να πίνουν τα απεριτίφ τους στις κατά τόπους αμερικανικές πρεσβείες, αλλά και "φίλοι" με τον "τρομοκράτη" Αραφάτ και τον "επαναστάτη" Καντάφι. Όλοι τους δηλαδή "υποστήριζαν" με τις πράξεις τους και τη ρητορική τους αυτό, το οποίο χρειαζόταν το αμερικανικό "παραμύθι", για να λειτουργήσει. Κρυπτοκομμουνιστές και κρυπτοτρομοκράτες. Κρυφούποστηρίζαν τον "δράκο" της τρομοκρατίας, ο οποίος απειλούσε τους λαούς με αναρχία και χάος.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι έκαναν οι Αμερικανοί; Τα γνωστά νταβατζιλίκια του πεζοδρομίου. Μόνοι τους δημιουργούσαν τους "εχθρούς" της δημοκρατίας, για να πουλήσουν στη συνέχεια το "νταβατζιλίκι" τους. Πουλούσαν στους λαούς "προστασία" απέναντι στην τρομοκρατία, την οποία χρηματοδοτούσαν οι ίδιοι και τη "λάνσαραν" σαν πολιτική "εφαρμογή" οι "υπάλληλοι" τους.

Αυτή ήταν η διαφορά μεταξύ της βρετανικής τάξης πραγμάτων και της αμερικανικής. Ενώ το βρετανικό "παιχνίδι" ήταν απλό και "παιζόταν" ανάμεσα σε μονάρχες και παράνομους "κομμουνιστές" —οι οποίοι τους απειλούσαν με "επανάσταση"— οι Αμερικανοί το άλλαξαν αυτό και το έκαναν πολύ πιο σύνθετο ...Σύνθετο, στα όρια του γραφικού. Έβαλαν τους "δημοκράτες" απέναντι σε νομιμοποιημένους "κομμουνιστές", οι οποίοι στα όρια ήταν ύποπτοι "τρομοκράτες". Ανέχτηκαν σαν "δημοκράτες" ηγέτες κάποιους δήθεν κομμουνίζοντες "σοσιαλιστές", οι οποίοι να μεν εμφανίζονταν ως αντικομμουνιστές πολιτικοί, αλλά μπορεί να ήταν και κρυπτοκομμουνιστές τρομοκράτες και απλά τους "πρόσεχαν".

Οι Αμερικανοί νομιμοποίησαν τους "επαναστάτες" με τις "ύποπτες" διασυνδέσεις με γνωστές τρομοκρατικές οργανώσεις και οι ίδιοι μπήκαν επικεφαλής της παγκόσμιας "δημοκρατίας", για να την προστατεύσουν από αυτούς που οι ίδιοι νομιμοποίησαν. Απέναντι στη βρετανικής εμπνεύσεως προλεταριακή "μετάλλαξη", η οποία απειλούσε τους λαούς, έβαλαν τη δική τους απειλητική εκδοχή. Έβαλαν ως φόβητρο την επαπειλούμενη χασοκή "μετάλλαξη" των συστημάτων, εξαιτίας της τρομοκρατίας, η οποία απειλούσε επίσης τους λαούς.

Τότε κατέλαβαν την εξουσία στη Μέση Ανατολή όλα τα εθνικοσοσιαλιστικά καθεστώτα τύπου Μουμπάρακ, Σαλέχ, Μπεν Άλι, Άσαντ, Σαντάμ κλπ.. Τότε άρχισαν να καλλιεργούν και να "επενδύουν" στην αντιτρομοκρατική "υστερία" των λαών της Δύσης. Τότε έγιναν οι αξέχαστες αεροπειρατείες, οι караβοπειρατείες και βέβαια το αιματηρό συμβάν με τους Εβραίους στο Μόναχο. Στόχος όλων αυτών των συμβάντων ήταν να βάλουν τον φόβο στα σπίτια των πολιτών, οι οποίοι θα έβλεπαν τους Αμερικανούς σαν προστάτες τους. Στόχος τους ήταν η τρομοκρατία των "νοικοκυραίων", οι οποίοι έβλεπαν τους εχθρούς τους ζωσμένους με εκρηκτικά έτοιμους ν' ανατιναχτούν μέσα στις "αυλές" τους. Εχθροί τους πλέον δεν ήταν οι κομμουνιστές, τους οποίους μέχρι τότε αντιμετώπιζαν οι σπεσιαλίστες της British Intelligence. Εχθροί τους ήταν οι τρομοκράτες, τους οποίους αντιμετώπιζαν οι νέοι σπεσιαλίστες της CIA.

Όμως, αυτό, το οποίο δεν έβλεπαν όλοι οι "νοικοκυραίοι", ήταν πως όλοι αυτοί οι εμπλεκόμενοι στην τρομοκρατία —και ανεξαρτήτως ρόλου— ήταν στο σύνολό τους "μεροκαματιάρηδες" της CIA. Δεν έβλεπαν ότι όλοι αυτοί οι φιλοδυτικοί "επαναστάτες", οι φανατικοί φονταμενταλιστές και οι κοινοί πράκτορες των μυστικών υπηρεσιών ήταν ένα "κουβάρι". Δεν έβλεπαν ότι οι δήθεν "σοσιαλιστές" ηγέτες, οι οποίοι έδιναν ιδεολογικά άλλοθι στην "πάλη" των λαών της μεταπολεμικής εποχής, ήταν συγκεκριμένοι άνθρωποι ...Πολύ συγκεκριμένοι και πολύ καλά επιλεγμένοι ...Δεν γινόταν διαφορετικά ...Οι ΗΠΑ δεν ήταν κορόιδα ...Εκ του ασφαλούς έπαιζαν το παιχνίδι.

Ήταν συνεννοημένοι με τη Σοβιετική Ένωση και γνώριζαν πως δεν απειλούνται με εκπλήξεις απρόβλεπτων "επαναστατών" και διεκδικήσεις του αντίπαλου "μπλοκ". Οι "επιτυχίες" τύπου Κούβας ήταν εξ' αρχής προσυεννοημένες. Όλοι οι άλλοι στο "τσουβάλι" ...Ο χαφιές ο Κάστρο "επαναστάτης" και όλοι οι "Τσε" στο χύμα. Όλα μοιρασμένα ήταν και η μοιρασιά δεν άλλαζε, εφόσον κανένας δεν μπορούσε να φύγει από το μπλοκ, το οποίο είχε αποφασιστεί στη Γιάλτα. Από εκεί και πέρα το ίδιο γινόταν και στο επίπεδο των προσώπων. Δεν θα έπαιζαν με τα γενικά τους συμφέροντα, αφήνοντας άγνωστους ανθρώπους να ενεργούν κατά βούληση. Γι' αυτόν τον λόγο επέλεξαν τους ίδιους ανθρώπους, τους οποίους χρησιμοποιούσαν προηγουμένως και οι Βρετανοί ...Αυτούς, τους οποίους γνωρίζουμε σαν "συντηρητικούς" δεξιούς.

Με αυτούς τους δεξιούς οι Αμερικανοί έκαναν το θαύμα με το "κρέας", που βαπτίζεται "ψάρι". "Βάπτισαν" αυθαίρετα και μόνον όποιους δεξιούς φασίστες ήθελαν, σε "σοσιαλιστές". Οι "σοσιαλιστές" της μεταπολεμικής εποχής —με λίγα λόγια— ήταν οι παραδοσιακοί δεξιόι, οι οποίοι απλά εγκατέλειπαν το βρετανικό "άρμα" και ανέβαιναν στο αμερικανικό. Ήταν φιλοαμερικανοί, έστω και εν κρυπτώ. "Σοσιαλιστές" των στρατιωτικών σχολών. "Σοσιαλιστές" των δεξιών κυβερνήσεων. "Σοσιαλιστές" των δημοσίων υπηρεσιών. "Σοσιαλιστές" των Πανεπιστημίων ...Όλος ο "καλός" ο κόσμος δηλαδή.

Όλη αυτή η συμμορία των "πειναλέων" είναι αυτή, η οποία σήμερα έχει "μεταλλαχθεί" σε Σοσιαλιστική Διεθνής ...Όλοι εκείνοι οι επαγγελματίες "αντιαμερικανοί", οι οποίοι "έβριζαν" τους Αμερικανούς με αμερικανικό "χαρτζιλίκι". Όλοι εκείνοι οι επαγγελματίες "φιλοάραβες", οι οποίοι υπερασπίζονταν τα δίκαια της Παλαιστίνης, ήταν "αντισιωνιστές" με "χαρτζιλίκι" από το Ισραήλ. Ακόμα δηλαδή κι αυτοί, οι οποίοι εμφανίζονταν σαν ακραιφνείς "φιλοπαλαιστίνιοι", ήταν καραγκιόζηδες, όπως ο Εβραίος Παπανδρέου. Ακόμα κι αυτοί, οι οποίοι εμφανίζονταν "αντιαμερικανοί", μέχρι του σημείου να απειλούν τις ΗΠΑ με όπλα, δεν ήταν τέτοιοι. Δεν είναι δυνατόν το "καρναβάλι" ο Καντάφι να είναι

αντιαμερικανός. Οι Αμερικανοί δεν θα άφηναν στον αιώνα τον άπαντα ένα "ταγάρι" 27 ετών να ρίξει έναν χρήσιμο "βασιλιά". Τα σκυλιά της ερήμου θα τον έτρωγαν, αν δεν βόλευε τους Αμερικανούς.

Είναι δεδομένο ότι αυτοί "κατασκεύασαν" τον Καντάφι και τους το ξεπληρώνει ακόμα ...Τους το ξεπληρώνει με τη υποταγή της Λιβύης ...Μια Λιβύη, η οποία τούς ενοχλούσε αφόρητα με τον πλούτο της. Έχει από τα μεγαλύτερα κοιτάσματα πετρελαίου στον κόσμο και έναν πληθυσμό, ο οποίος σήμερα ανέρχεται σε μόλις έξι εκατομμύρια ψυχές ...Κοιτάσματα, τα οποία εντοπίστηκαν μεταπολεμικά και άρα στην αμερικανική εποχή σε μια περιοχή βρετανικού ενδιαφέροντος ...Κοιτάσματα, τα οποία έπρεπε να τύχουν ειδικής διαχείρισης μεταξύ των Βρετανών και των Αμερικανών. Όμως, το χειρότερο για την αμερικανική πολιτική ήταν ότι η Λιβύη βρισκόταν στη Μεσόγειο και όχι στον Αραβικό Κόλπο. Τους ενοχλούσε που ήταν στη Μεσόγειο, γιατί με τον πλούτο της θα γινόταν πόλος ανάπτυξης της ευρύτερης περιοχής ...Μιας περιοχής, που "ενοχλεί" γενικά τους Αγγλοσάξονες και όχι μόνον τους Αμερικανούς ...Μιας περιοχής, που τον πλούτο της δεν θα τον έκανε ρολόγια, Καγιέν, κιλίμια, χαλιά ...όπως γίνεται στον Κόλπο.

Φαντάζεται κάποιος πώς θα ήταν η Μεσόγειος με ένα "Ντουμπάι" της Λιβύης; ...Με ένα "Μόντε Κάρλο" μερικά ναυτικά μίλια νότια της Κρήτης; ...Με μια Τρίπολη και μια Βεγγάζη να "καθρεπτίζουν" τους ουρανοξύστες τους στη Μεσόγειο; Ο κόσμος όλος θα ήταν διαφορετικός. Η Αίγυπτος θα ήταν διαφορετική. Η Σικελία θα ήταν διαφορετική. Η Ευρώπη θα ήταν διαφορετική. Η αγορά της θα μετακινούνταν προς τον νότο του Νότου της Ευρώπης. Το Λονδίνο και το Παρίσι θα ήταν περιφερειακά "μαγαζιά" κάπου προς τα Βόρεια. Το Βερολίνο ακόμα θα προσπαθούσε να συνέλθει από τις καταστροφές του πολέμου και απλά θα υπήρχε κάπου δίπλα στη Βαρσοβία. Από την Ευρώπη θα μετανάστευαν προς τον Νότο και όχι το αντίθετο, όπως συμβαίνει σήμερα. Η αφρικανική Λιβύη θα ήταν εκείνη, η οποία θα διαμαρτυρόταν για κύματα Ευρωπαίων μεταναστών και όχι το αντίθετο.

Με τον Καντάφι όλα αυτά τα προβλήματα τα ξεφορτώθηκαν. Επένδυσαν οι Αμερικανοί στη συμμαχία της Βόρειας Ευρώπης και την προστάτευσαν από τις απειλές της Νότιας. Ισχυροποίησαν τον ατλαντικό "άξονα" και εξουθένωσαν τον μεσογειακό "άξονα". Έδωσαν την εξουσία της Λιβύης σε έναν τρελό και την "ξεφορτώθηκαν". Δημιούργησαν μια τεχνητή αντιπαλότητα μεταξύ τους και αυτό ήταν το ζητούμενο. Η Λιβύη παρέμεινε για τις κρίσιμες δεκαετίες "εσωστρεφής", ώστε να μην δημιουργεί ποτέ πρόβλημα στις ΗΠΑ ...Μια ήσυχη "αγελάδα", να την "αρμέγουν" από κοινού οι Δυτικοί και η οικογένεια του τρελού. Μονίμως αρκετά "φανατική", για να τους βοηθάει στην πολιτική που ακολουθούν οι "φωτισμένοι" ηγέτες της —για να νικήσουν το "κακό"—, αλλά και αρκετά "πολιτισμένη", για να υπογράψει "νόμιμα" συμβόλαια με τις Texaco, BP, Shell και τις άλλες "αδελφές".

Αυτό το "κατασκευασμά" τους οι Αμερικανοί ακόμα και σήμερα το προστατεύουν με όλα τα μέσα. Δεν είναι τυχαίο, δηλαδή, που ο πρόεδρος Ομπάμα "ευχήθηκε" να περάσει η αραβική κρίση και στο Ιράν, αλλά δεν θυμήθηκε την Λιβύη να της "ευχηθεί" και της ίδιας "καλή λευτεριά". Ευχήθηκε να περάσει η αραβική κρίση στο Ιράν, το οποίο να υπογραμμίσουμε ότι δεν είναι αραβικό και "ξέχασε" να ευχηθεί το ίδιο για την "αντιαμερικανική" και φασιστική Λιβύη, η οποία είναι αραβική. Δεν θέλει να περάσει η κρίση στο "αντίσκηνο" του γύφτου, ο οποίος δήθεν "πολέμησε" τις ΗΠΑ και τον "πολέμησαν" κι αυτές.

Αυτή η "σοσιαλιστική" κοσμογονία στη μεσογειακή μας "γειτονιά" δεν ήταν δυνατόν να αφήσει καμία "γωνιά" της ανέπαφη. Ό,τι έγινε από την "κάτω" μεριά της Μεσογείου, έγινε και από την "πάνω". Δεν ήταν δυνατόν ν' αφήσουν την Ιταλία ή την Ελλάδα ανέπαφες. Την πλέον ιστορική περιοχή της Ευρώπης, που για τους ανιστόρητους Αμερικανούς δεν ήταν τίποτε παραπάνω από μια ακόμα "γωνιά" της ίδιας περιοχής ...Μια "γωνιά", την οποία έπρεπε να την εντάξουν στον ίδιο "σοσιαλιστικό" σχεδιασμό. Στην πραγματικότητα ό,τι έγινε στη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική έγινε και στην Ιταλία, αλλά και στα Νότια Βαλκάνια, εφόσον τα υπόλοιπα Βαλκάνια "ανήκαν" στον κομμουνισμό.

Μέλος εκείνης της "σοσιαλιστικής" συμμορίας ήταν και ο διαβόητος Μπετίνο Κράξι. Ο "αντικομμουνιστής" ηγέτης, ο οποίος ήταν επί πολλά χρόνια μέλος και στο τέλος έγινε αρχηγός ενός

κόμματος με σήμα το σφυροδρέπανο ...'Αλλ' αντ' άλλων. Φανατικός αντικομμουνιστής εμφανιζόταν ένας περίπου φανερός κομμουνιστής, ο οποίος ήταν ύποπτος κρυπτοκομμουνιστής ...Το πλέον αντιπροσωπευτικό δείγμα του ψυχεδελικού αμερικανικού σχεδιασμού. Ο πρώτος διεφθαρμένος της διεφθαρμένης συμμορίας, ο οποίος "δραπέτευσε", για να σωθεί από τη δικαιοσύνη ...Ο πρώτος, ο οποίος ζήτησε την προστασία ενός άλλου μέλους της συμμορίας και πέθανε στην Τυνησία του διεφθαρμένου Μπεν Αλί.

Η ιστορία του "σοσιαλιστή" Μπετίνο είναι λίγο-πολύ γνωστή σε όλους. Ανέλαβε την ηγεσία του σοσιαλιστικού κόμματος της Ιταλίας στα μέσα της δεκαετίας του 70 και ενώ η Ιταλία είχε προσβληθεί από ένα κύμα "τρομοκρατίας". Στη συνέχεια η δεκαετία του 80 τον βρήκε σε πλήρη παντοδυναμία ως πρωθυπουργό. Στις αρχές του 90 κατηγορήθηκε για διαφθορά και ο κόσμος του πετούσε κέρματα, "αποτελειώνοντάς" τον. Κι αυτός —όπως όλοι οι συνάδερφοι "σοσιαλιστές"— "έπαιζε" "αντιαμερικανικά" παιχνίδια με τους "τρομοκράτες". Αξέχαστη είναι η γελοία ιστορία διεκδίκησης και προστασίας του Αμπου Αμπάς από τα "νύχια" των Αμερικανών. Θυμίζουν τίποτε στον αναγνώστη αυτά τα χρονικά διαστήματα; Μήπως να τον βοηθήσουμε λίγο; Αν αντί για Ερυθρές Ταξιαρχίες βάλουμε στη θέση τους τη 17 Νοέμβρη; Αν αντί για τον Αμπου Αμπάς βάλουμε στη θέση του τον Γιάσερ Αραφάτ; Αν αντί για τα κέρματα βάλουμε κούτες από πάμπερς;

Τι του θυμίζουν όλα αυτά; Μήπως του θυμίζουν τον "σιδερένιο"; Τον "ατσαλένιο"; Τον "δικό" μας άνθρωπο; Μέλος της ίδιας "σοσιαλιστικής" συμμορίας ήταν και ο μεγάλος "πρωταγωνιστής" της αμερικανικής περιόδου στην Ελλάδα. Ο Ανδρέας Παπανδρέου. Ο φανατικός αντικομμουνιστής ηγέτης, ο οποίος ήταν τροτσκιστής και άρα ύποπτος κρυπτοκομμουνιστής. Ένας Ανδρέας Παπανδρέου, που δεν ήταν εύκολο να παίξει τον ρόλο του, γιατί υπήρχαν προβλήματα για τα αφεντικά του στην περιοχή. Προβλήματα, τα οποία έκαναν την περίπτωση του λίγο πιο περίπλοκη από αυτήν του Κράξι. Το κύριο πρόβλημα ήταν πως η Ελλάδα δεν ήταν Ιταλία ...Δεν ήταν "ορφανή" Ιταλία, αλλά "ανήκε" κάπου. Οι Αμερικανοί, οι οποίοι ήταν τα αφεντικά του Παπανδρέου, έπρεπε να τον επιβάλλουν σε μια χώρα, την οποία έλεγχε κατά παράδοση η Βρετανία ...Μια χώρα, η οποία συνδεόταν με τα ζωτικά συμφέροντα της Βρετανίας στην περιοχή. Έπρεπε ν' ανατραπεί το πολιτικό σκηνικό αυτής της χώρας, για να μπορέσουν τα αμερικανικά συμφέροντα να μονοπωλήσουν τις επιλογές της.

Η παραδοσιακή Δεξιά, η οποία μονοπωλούσε αυτό το σκηνικό στην Ελλάδα, ήταν φιλοαγγλική. Συνδεόταν με το Παλάτι και ελεγχόταν απόλυτα από το Λονδίνο. Αυτή η Δεξιά "τελείωσε" με την Αποστασία. Από εκεί και πέρα ό,τι είδαμε να συμβαίνει ήταν μεθόδευση, για να περάσει η χώρα στον έλεγχο των Αμερικανών. Ό,τι πονηρό έγινε από την Αποστασία κι εντεύθεν, δεν έγινε για να "δουλετούν" οι Έλληνες από τους Αμερικανούς, αλλά οι Εγγλέζοι από τους Αμερικανούς. Χούντες, Πολυτεχνεία, "τρομοκρατία", Πρωτοβουλία των Έξι κλπ., ήταν για να μπερδευτούν οι Εγγλέζοι και όχι οι Έλληνες. Οι νέοι ιμπεριαλιστές δεν είχαν πρόβλημα με τους Έλληνες. Μπορούσαν να τους επιβάλλουν ως πρωθυπουργούς ακόμα και τα σκυλιά τους ...όπως αποδείχθηκε και με τον Bravo Giorgo.

Αυτοί, οι οποίοι δεν έπρεπε ν' αντιδράσουν, ήταν οι Εγγλέζοι, οι οποίοι θα έχαναν την Ελλάδα από την "αυλή" τους ...Οι Εγγλέζοι, οι οποίοι θα έχαναν ένα ακόμα λαμπερό "πετράδι" από το μισοδιαλυμένο "στέμμα" τους. Γι' αυτόν τον λόγο ακολουθήθηκε μια πολύ "λεπτή" πολιτική. Οι Αμερικανοί χρηματοδότησαν την Αποστασία, η οποία με τη σειρά της έφερε την αμερικανόδουλη Χούντα, που "έριξε" το αγγλόφιλο Παλάτι. Το Παλάτι δεν το "έριξαν" οι Έλληνες και η δημοκρατία. Το Παλάτι το "έριξαν" ξένοι πράκτορες και η Χούντα. Μετά την "πτώση" του Παλατιού, ξεκινάει η παντοκρατορία των Αμερικανών στην Ελλάδα. Από την αμερικανόδουλη Χούντα, λοιπόν, μέχρι και την επίσης αμερικανόδουλη μεταπολίτευση των ημερών μας, κυρίαρχη είναι η φιλοαμερικανική Δεξιά. Η Δεξιά, η οποία, για λόγους σχεδιασμού, έβαλε μέχρι και αριστερού τύπου "σοσιαλιστικό" προσωπείο.

Το ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, δεν είναι μια "έκφραση" της Αριστεράς, όπως εμφανίζεται. Το ΠΑΣΟΚ είναι απλά το ισχυρό μέρος της φιλοαμερικανικής Δεξιάς. "Καπελώνει" όλο εκείνο το κομμάτι της Αριστεράς,

το οποίο πάντα έβλεπε το "δένδρο" της Δεξιάς αλλά ποτέ το "δάσος" της Δεξιάς ...Το κομμάτι, το οποίο έβλεπε τη μία και μόνη εκδοχή της Δεξιάς, που του έδειχναν οι "επαγγελματίες" αριστεροί και όχι όλες τις εκφάνσεις της Δεξιάς και άρα και τους "επαγγελματίες", οι οποίοι παρίσταναν τους αριστερούς και τους σοσιαλιστές ...Το κομμάτι εκείνο, το οποίο έβλεπε τον Ανδρέα να "βρίζει" δεξιούς, Αμερικανούς, σιωνιστές και δεν καταλάβαινε ότι το "δουλεύει". Το "δούλευε" ο Ανδρέας, αν σκεφτεί κάποιος ότι αυτός, ο οποίος έβριζε τη Δεξιά, ήταν ο γιος του Πρωθυπουργού της πιο σκληρής κυβέρνησης της Δεξιάς ...και ήταν αυτή του εμφυλίου. Αυτός, ο οποίος έβριζε τους Αμερικανούς, ήταν Αμερικανός υπήκοος, ευνοημένος από τις ΗΠΑ σε όλες τις δύσκολες στιγμές της ζωής του. Αυτός, ο οποίος παρίστανε τον αντισιωνιστή, ήταν καθαρά Εβραίος, εφόσον η "εβραϊκότητα" κάποιου εξαρτάται μόνον από την καταγωγή της μητέρας του και η Μινέικο ήταν Εβραία.

Από την εποχή λοιπόν του '60 και μετά οι Αμερικανοί σχεδίαζαν την αμερικανική "εποχή" στην Ελλάδα ...Την "εποχή", που θα "βασίλευε" στην Ελλάδα το νέο "παλάτι". Όχι το παραδοσιακό, αντικομμουνιστικό, ελέω Θεού και φιλοβρετανικό παλάτι της "τάξης και της ηθικής", αλλά το νέο "δημοκρατικό", "σοσιαλιστικό", ελέω λαού, "φιλοτρομοκρατικό", της "αταξίας και της διαφθοράς", που θα παρίστανε το αντιαμερικανικό υπό τις οδηγίες των ΗΠΑ.

Αυτή η "εποχή" σχεδιάστηκε πάνω σε δύο πρόσωπα. Πάνω στον Ανδρέα και τον Μητσοτάκη. Ο Μητσοτάκης με την Αποστασία θα "έσπερνε" και ο Ανδρέας σε κάποια στιγμή θα "θέρριζε" ...Μιλημένα και τακτοποιημένα από την αρχή. Εγκλημάτησαν και οι δύο υπέρ των Αμερικανών και διασώθηκαν και οι δύο από τους Αμερικανούς.

Η "ντρίμπλα" των Αμερικανών απέναντι στους Βρετανούς ήταν έξυπνη. Φαινομενικά οι Βρετανοί θα "έχαναν" από αυτήν την "πτώση", αλλά οι Αμερικανοί δεν θα εμφανίζονταν ως άμεσα κερδισμένοι, εφόσον στην εξουσία θα ανέβαιναν οι "υβριστές" τους.

Σ' αυτόν τον "όμορφο" αμερικανικό κόσμο θα επιβίωναν όσοι ήταν χρήσιμοι και ανάμεσά τους ήταν και το ΚΚΕ. Για τους ίδιους λόγους και για τα ίδια συμφέροντα, που περιγράψαμε πιο πάνω για τις "συγγενείς" Τάξεις, θα επιβίωνε και το ΚΚΕ ...Το χρήσιμο για τους Άγγλους ΚΚΕ, το οποίο θα γινόταν χρήσιμο και για τους Αμερικανούς. Απλά στην αμερικανική εκδοχή θα ήταν νόμιμο, ενώ στη βρετανική ήταν παράνομο.

Η ύπαρξη του σταλινικού ΚΚΕ θα έδινε "σοσιαλιστική" αύρα στο δεξιό ΠΑΣΟΚ. Η ύπαρξη του φασιστικού ΚΚΕ θα έδινε "δημοκρατική" "βιτρίνα" στο "σοσιαλιστικό" ΠΑΣΟΚ. Από εκεί και πέρα θα γινόταν η διαχείριση των προσώπων με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην μένουν "τρύπες" στο πολιτικό σκηνικό. "Τρύπες", τις οποίες θα μπορούσαν κάποιοι ανεξέλεγκτοι πολιτικοί να εκμεταλλευτούν και να δημιουργήσουν πρόβλημα στον αμερικανικό "θίασο". Παραμάγαζο του ΚΚΕ θα "καπέλωνε" εκείνο το μέρος της Αριστεράς, το οποίο, για να μην τρομάζει τους ψηφοφόρους του, δεν θα "έφτανε" το ΠΑΣΟΚ. Παραμάγαζο του ΚΚΕ ήταν το ΚΚΕ-εσωτερικού και οι μεταλλάξεις του, οι οποίες φτάνουν μέχρι σήμερα. Γνήσια σταλινικά παιδιά του Περισσού ήταν και είναι όλοι οι ηγέτες του. Από τον Κύρκο και τη Δαμανάκη μέχρι τον Αλαβάνο και τον Τσίπρα.

Μόνον στην Ελλάδα η "δημοκρατική" "ευαισθησία" των ηγετών της πρέπει να "ψήνεται" πρώτα στα σταλινικά "καμίνια" του ΚΚΕ. Δημοκράτης και αριστερός, ο οποίος δεν έχει υπάρξει στη ζωή του φασίστας Κνίτης, δεν είναι αυθεντικός. Αυτός ήταν ο ρόλος του ΚΚΕ στην πολιτική μας "πανίδα" και γι' αυτό το προστάτευαν και το χρηματοδότησαν οι Αμερικανοί. Το ΚΚΕ ήταν εκείνο, το οποίο θα "στεγανοποιούσε" το καθεστώς των πρασινοφρουρών από τ' αριστερά. Οι περίφημοι πρασινοφρουροί, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους ήταν παλιοί δεξιοί ...Δεξιοί, που, όπως θα δούμε παρακάτω, ήταν "λυτρωμένοι" από τον Καραμανλή ή σταλινικοί "λυτρωμένοι" από τον Παπανδρέου ...Παιδιά εγκληματιών της κατοχής ή του εμφυλίου ...Χαφιέδες της ασφάλειας στα δύσκολα χρόνια των εκβιασμών της σκληρής Δεξιάς. Όπως θα δούμε, η καταστροφή αρχείων και φακέλων ήταν αυτό, το οποίο οδήγησε τον "σοσιαλισμό" σε "άνθιση" στην Ελλάδα.

Ο ελληνικός λαός θα "δενόταν" χειροπόδαρα και θα είχε σαν ηγέτη του αυτόν, που ΘΑ τον "ξέδενε". Μιλάμε για τον απόλυτο πολιτικό "σουρεαλισμό". Το μέλλον του Ανδρέα Παπανδρέου και η κυριαρχία του στη μεταπολίτευση σχεδιαζόταν από τους Αμερικανούς από τη δεκαετία του '60 και όχι από τη δεκαετία του '80 όπου εμφανίστηκε. Σ' αυτόν τον σχεδιασμό ανήκαν και τα διάφορα "Πολυτεχνεία" των μουσικών υπηρεσιών και των χαφιέδων. Σ' αυτόν τον σχεδιασμό ανήκε και η "τρομοκρατική" οργάνωση 17 Νοέμβρη, η οποία "χτυπούσε" κατά "σύμπτωση" μόνον όταν βόλευε και εξυπηρετούσε τον Ανδρέα. Αυτόν τον σχεδιασμό επιβεβαιώνουν τα χαρτιά, τα οποία έρχονται στο φως της δημοσιότητας περί "συμφωνιών" του Ανδρέα με τη CIA, αλλά και δηλώσεις τύπου Θεοδωράκη. Οι πάντες θα συνέβαλαν ν' ανέβει στην εξουσία ο Ανδρέας και το σημαντικότερο όλων να παραμείνει σ' αυτήν για αρκετές δεκαετίες ...Τόσο "δημοκρατικός" ήταν ο σχεδιασμός τους ...Βασιλιά χωρίς "στέμμα" θα επέβαλαν στη χώρα. Βασιλιά τον Ανδρέα με πρίγκιπα κληρονόμο τον Vlaka Giorgio. Ο Ανδρέας στον ρόλο του "Μουμπάρακ" —μόνιμος ηγέτη της "επανάστασης" της Αλλαγής— και ο Giorgio σε έναν ρόλο τύπου "Γκαμάλ".

Γιατί δεν επέβαλαν τον Ανδρέα από το '74 και μετά και προτίμησαν να δρομολογήσουν το ενδιάμεσο στάδιο-Καραμανλή; Για πολύ απλούς λόγους. Πρώτον, ο Ανδρέας ήταν αντιπαθής σε μεγάλη μερίδα του λαού και ως εκ τούτου δεν ήταν εύκολο να τον επιβάλουν ...και αν τον επέβαλαν με τρόπο εκβιαστικό, δεν θα είχε διάρκεια. Ένας λαός, ο οποίος έβγαινε από τη Χούντα, δεν θα ανεχόταν τον γελοίο "αντιστασιακό" των ξενοδοχείων, των πορνών και των μεθυσιών. Δεν θα ανεχόταν τον "κληρονόμο" και προκλητικό τεμπελεχανά, τον οποίο πολλοί Έλληνες τον έβλεπαν με μίσος, όπως έβλεπαν οι Ιρακινοί τον Ουντάι, τον γιο του Σαντάμ. Δεν θα ανεχόταν τον "ποντικό", τον οποίο τον έψαχναν οι Συνταγματάρχες στις σοφίτες, για να τον φυγαδέψουν στις ΗΠΑ.

Αυτός ήταν ο προφανής λόγος, αλλά στην πραγματικότητα ήταν ο δευτερεύων. Ποιος ήταν ο πρωτεύων; Οι Αμερικανοί, όπως είπαμε, έπαιζαν παιχνίδια εις βάρος των Βρετανών. Παιχνίδια σε όλα τα επίπεδα και σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη. Με την αμερικανόδουλη Χούντα ήδη τούς είχαν κάνει ζημιά με την πτώση του Θρόνου στην Ελλάδα και ταυτόχρονα είχαν παίξει το "παιχνίδι" της Κύπρου. Ένα παιχνίδι ανθελληνικό, αλλά ταυτόχρονα και αντιβρετανικό. Για ξεκάρφωμα, λοιπόν, δεν ήθελαν την αμερικανόδουλη Χούντα να τη διαδεχθεί ένας υπάλληλός τους ...Πολύ γνωστός υπάλληλός τους, όπως ο Ανδρέας ...Πάρα πολύ γνωστός και συμπατριώτης σε όλα τα επίπεδα με τον διαβόητο Κίσιγκερ, ο οποίος μεθόδευσε την κυπριακή τραγωδία. Για να μην έρθουν λοιπόν σε ρήξη με τη Βρετανία, επέλεξαν τη λύση-Καραμανλή.

Πήγαν στο Παρίσι και βρήκαν τον πραγματικά ασύνδετο με την ελληνική πραγματικότητα Καραμανλή. Βρήκαν τον άεργο, άνεργο και ανεπάγγελτο χωριάτη να παριστάνει τον γκόλφερ, "μασουλώντας" τα κλεμμένα της θητείας του, που τσιμεντοποίησε τη χώρα. Βρήκαν τον γνήσιο "κουρασμένο" θείο του γνήσιου "κουρασμένου" Κωστάκη. Βρήκαν ένα παλιό υποτακτικό της αγγλόφιλης Φρειδερίκης, για να το φέρουν στην Ελλάδα σαν "λύση", για να κλείσουν τα βρετανικά "μάτια". Ποιος μπορούσε ν' αμφισβητήσει αυτήν τη δήθεν φιλοαγγλική επιλογή των ΗΠΑ; Ο Καραμανλής ήταν σε όλη του τη ζωή οικόσιτο των Άγγλων. Οικόσιτο στην περίοδο της κατοχής, όπου με έξοδα των Άγγλων λιάζονταν στον Νείλο. Οικόσιτο και στη μεταπολεμική περίοδο του αγγλόφιλου Θρόνου, που στην κυριολεξία τον πήρε από τον "πάτο" της κοινωνίας και τον διόρισε Πρωθυπουργό και αρχηγό της Δεξιάς ...Της αγγλόφιλης μεταπολεμικής Δεξιάς.

Στη νέα περίοδο Καραμανλή θα έχτιζαν τη Νέα Δεξιά της μεταπολίτευσης ...Την "σοσιαλιστική" Δεξιά. Τότε έκαναν το εξής καταπληκτικό. Έβαλαν τον απόλυτα εκβίασιμο Καραμανλή να καταστρέψει όλα τα αρχεία του ελληνικού κράτους για τους εγκληματίες του πολέμου. Γιατί το έκαναν αυτό; Για να σώσουν τους Γερμανούς εγκληματίες; Όχι βέβαια. Το έκαναν, για να σώσουν τους Έλληνες συνεργάτες τους, οι οποίοι συνδέονταν μ' αυτούς. Είχαν ανάγκη από στελέχη έμπιστα και εκβίασιμα και αυτά τα αρχεία δεν μπορούσαν να υπάρχουν και να απειλούν. Με την καταστροφή αυτών των αρχείων "απελευθέρωσαν" ένα μεγάλο όγκο φασιστών ...Των φασιστών, τους οποίους μέχρι τότε εκβίαζε και έλεγχε η αγγλόφιλη Δεξιά και οι Αμερικανοί τούς έβλεπαν σαν καλούς "συμμάχους".

Απλά πράγματα. Οι Αμερικανοί με αυτόν τον τρόπο έκαναν στην Ελλάδα ό,τι έκαναν στη Γερμανία, στην Ιταλία και αλλού. "Κληρονόμησαν" τους δωσίλογους και τους συνεργάτες των Ναζί. Ο στόχος τους ήταν προφανής. Έψαχναν τους φασίστες "πρασινοφρουρούς" της "επανάστασης" και γνώριζαν πού θα τους βρουν. Έχτιζαν το "βαθύ" ΠΑΣΟΚ και ο "βόθρος" των δωσίλογων ήταν πολύτιμος για τα σχέδιά τους. Με την καταστροφή των αρχείων από τον Καραμανλή της αγγλόφιλης Δεξιάς "κληρονόμησαν" όλη τη γερμανόφιλη "σαβούρα" της Δεξιάς. Κληρονόμησαν όλους τους δωσίλογους και τους συνεργάτες των Ναζί, οι οποίοι ήταν "δεύτεροι" στην αγγλόφιλη Δεξιά. Τότε είναι βέβαιον ότι "ανακουφίστηκαν" πολλοί ...όχι μόνον Δεξιοί, αλλά και μελλοντικοί "σοσιαλιστές". Δεν μιλάμε μόνον για τους γνωστούς Πάγκαλους, Ράλληδες, Έβερτ, αλλά και για πολλούς άλλους, τους οποίους δεν γνωρίζουμε, λόγω της καταστροφής των αρχείων.

Πολύς κόσμος "ανακουφίστηκε" από τον Καραμανλή. Για παράδειγμα, ο Θεοδωράκης, τώρα στα γεράματα, μας αποκάλυψε ότι πήγε στην Ουάσιγκτον να υπερασπιστεί τη "λύση"-Καραμανλή. Δεν μας είπε όμως τι κέρδος είχε ο ίδιος ή η οικογένειά του από τον Καραμανλή. Τι δουλειά έκανε ο πατέρας του στη ναζιστική κατοχή; Είναι σίγουρο, δηλαδή, ότι πολλοί από το ΠΑΣΟΚ θα είχαν ανάλογα κέρδη ...Κυρίως από το "εκσυγχρονιστικό" ΠΑΣΟΚ των επιγόνων, που πολύ εύκολα έπεσαν στα "δίκτυα" της γερμανικής Siemens ...Εύκολα, σαν να ήταν παλιοί γνώριμοι ...Εύκολα, όπως ο Σημίτης, για του οποίου το οικογενειακό παρελθόν υπάρχουν πολλά "δεξιά" στοιχεία πριν δει το "σοσιαλιστικό φως" το "αληθινό" ...Του Σημίτη, με τον αδερφό, ο οποίος "υπηρετεί" στις γερμανικές μυστικές υπηρεσίες. Γύρω από αυτήν την "καταγωγή" πρέπει να ψάξει κάποιος πολλούς εκσυγχρονιστές. Εκσυγχρονιστές τύπου Λαλιώτη, Τσοχατζόπουλου, Ρέππα, Παπακωσταντίνου, Πρωτόπαπα κλπ.. Τέτοιες δωσιλογικές φάτσες δεν φτιάχνονται σε μια γενιά. Θέλουν βάθος χρόνου για να γίνουν.

Όλα αυτά δεν έγιναν τυχαία. Δεν ανήλθαν αυτοί στην εξουσία από τύχη ή εξαιτίας των ικανοτήτων τους. Υπήρχε σχεδιασμός πολύ πριν ακόμα και από την "εξέγερση" του Πολυτεχνείου. Από τη στιγμή λοιπόν που ο Καραμανλής ανέλαβε την εξουσία, στην πραγματικότητα είχε ήδη στηθεί το Καθεστώς Παπανδρέου. Το καθεστώς της νέας απόλυτα αμερικανόφιλης Δεξιάς. Ενός καθεστώτος, του οποίου ο Καραμανλής ήταν απλά μια "βιτρίνα". Ο Παπανδρέου επέβαλε την πολιτική αυτής της περιόδου — έστω και έμμεσα— και ο Καραμανλής απλά "ακολουθούσε".

Ο Καραμανλής δεν ήταν καθόλου εμπόδιο σ' αυτό το καθεστώς. Όποτε ήθελαν τον "έριχναν". Όποτε ήθελαν τον έβριζαν και τον κατηγορούσαν για όλα τα δεινά του τόπου. Τα πάντα του χρέωναν κι αυτός τα δεχόταν, γιατί αυτό ήταν η προϋπόθεση για την πολιτική του επιβίωση. Από τον εμφύλιο μέχρι τη βία και νοθεία του 1961 και βέβαια τη δολοφονία του Λαμπράκη. Ακόμα δηλαδή και ο ίδιος ο Καραμανλής ήταν μέρος εκείνου του καθεστώτος ...Του καθεστώτος, το οποίο απλά είχε δύο κομματικά "πόδια" να εναλλάσσονται στην εξουσία ...Του καθεστώτος, το οποίο στηριζόταν στον δικομματισμό.

Αυτό ήταν το παιχνίδι των πρώτων χρόνων της μεταπολίτευσης. Δεχόταν τα πάντα ο εκβιάσιμος Καραμανλής, για να τα "χρεώνεται" η αγγλόφιλη Δεξιά και ταυτόχρονα να "πιστώνεται" με credit ο Ανδρέας και η αμερικανόφιλη Δεξιά. Του έβαλαν δίπλα του "τοποτηρητή" τον Μητσοτάκη και τον έλεγχαν απόλυτα. Χωρίς καθόλου κόστος έπαιζαν όπως ήθελαν και βέβαια όπως βόλευε τον Ανδρέα. Έκαναν τον Καραμανλή έναν σάκο του "μποξ", για να εμφανίσουν τον Ανδρέα σαν έναν "ήρωα", ο οποίος δεν διστάζει να προκαλεί τη σκληρή "Δεξιά" ...Τον "ήρωα" Ανδρέα, ο οποίος την "αντίσταση" του στη Χούντα την έκανε στην Ελλάδα μετά την πτώση της Χούντας ...Τον "ήρωα" Ανδρέα, ο οποίος "έβριζε" τους πάντες, γιατί ήταν το "παλικάρι" που "αγαπούσε" τον λαό ...Τον δειλό Ανδρέα, ο οποίος άρχισε ν' αγοράζει "συμπάθεια" από τον λαό με οριακό σημείο το '81, όπου και νίκησε στις εκλογές και απέκτησε και τυπικά τον έλεγχο της χώρας.

Η αμερικανόδουλη Δεξιά θα κυβερνούσε την Ελλάδα πλέον σαν "σοσιαλιστική". Οι Αμερικανοί έλεγχαν τα πάντα. Ο λαός απλά θα "ψήφιζε" ό,τι του έβαζαν μπροστά του. Θα παρίστατο στις "κερκίδες" των εκλογών, για να υποστηρίξει τότε τον "Παναθηναϊκό" και τότε τον "Ολυμπιακό". Να

υποστηρίζει αναγκαστικά μία από τις δύο δικές τους ομάδες. Μια θα χειροκροτούσε τον έναν και μια τον άλλο. Θα διαχωριζόταν με δήθεν ταξικά στοιχεία οι "οπαδοί" πολίτες, αλλά οι Πρόεδροι των "ομάδων"-κομμάτων θα ήταν το ίδιο πλούσιοι και το ίδιο διαπλεκόμενοι με τα ίδια αφεντικά. Από εκεί και πέρα πάντα θα φρόντιζε το σύστημα οι μισοί να είναι "νικητές" και οι άλλοι μισοί "χαμένοι", μέχρι να έρθει η σειρά τους. Γνώση του "παιχνιδιού" θα είχαν μόνον οι "πρόεδροι" των "ομάδων", που παρίσταναν τα κόμματα. "Ομάδες" ελεγχόμενες απόλυτα από την "παράγκα" της αμερικανικής πρεσβείας. Κυρίαρχη η "ομάδα" του Ανδρέα, η οποία θα παρίστανε τη "σοσιαλιστική" ...Κυρίαρχη πάντα η Δεξιά.

...Στην κορυφή της αμερικανόδουλη, εφόσον στη βάση της παρέμενε η ίδια Δεξιά που ήταν πάντα. Απλά άλλαξαν τα αφεντικά και βέβαια οι διαχειριστές της. Από εκεί και πέρα και η ίδια "ψώνιζε" τα στελέχη της από τις ίδιες Δεξιές "δεξαμενές". Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι και στη διάρκεια της "αριστερής" μεταπολίτευσης κυβερνούσαν οι ίδιοι άνθρωποι που μας κυβερνούσαν πάντα ...Οι ίδιοι άνθρωποι, που μας κυβερνούν ακόμα και σήμερα. Από το ίδιο Αμερικανικό Κολέγιο Αθηνών προέρχονται οι πάντες. Από τον Ανδρέα και τον Γιωργάκη μέχρι τον Μητσοτάκη και τον Σαμαρά. Μέχρι και ο Γερούλανος, που είναι γόνος σφουγκοκολάριων του παλατιού, τρώει ψωμάκι σαν "σοσιαλιστής". Ακόμα και το ΛΑΟΣ από κολεγίόπαιδες "ελέγχεται". Ακόμα και η κόρη της πάπιας του Περισσού το Αμερικανικό Κολέγιο τελείωσε. Τόσο "σοσιαλιστική" και τόσο "αριστερή" ήταν η μεταπολίτευση των "ηρώων" του Πολυτεχνείου και της 17 Νοέμβρη. Πρέπει να ήταν περήφανες η CIA και η Μοσάντ για την "Αλλαγή" στην Ελλάδα.

Όλα τούς ήταν εύκολα, γιατί έλεγχαν όλους τους μηχανισμούς. "Αγόρασαν" τον χρόνο, για να γίνει αγαπητός στον λαό ο τεμπελχανάς και δειλός Ανδρέας και μετά τον επέβαλαν για "πάντα". Ο Καραμανλής τού είχε εξασφαλίσει "πίστωση" εφ' όρου ζωής. Για την επιβολή αυτού του καθεστώτος χρησιμοποιήθηκαν όλα τα γνωστά "χάπια", που είχε ανάγκη ο λαός. Παραδόθηκε στον Ανδρέα ό,τι απαγορευόταν σε όλους τους αντιπάλους του. Ο Ανδρέας έγινε "καρτέλ" της εξουσίας, γιατί με την άδεια της αμερικανικής πρεσβείας είχε το "δικαίωμα" να κατηγορεί τα ίδια τα αφεντικά του και τους συνεταίρους τους ...Ο κληρονόμος Ανδρέας, ο οποίος στην πραγματικότητα ήταν ηγέτης της Δεξιάς και φώναζε "...ο λαός δεν ξεχνά τι σημαίνει Δεξιά" ...Ο Αμερικανός Ανδρέας, ο οποίος ήταν υπάλληλος των ΗΠΑ και φώναζε "...φονιάδες των λαών Αμερικάνοι" ...Ο Εβραίος Ανδρέας, ο οποίος ήταν "κολλητός" του Παλαιστίνιου Αραφάτ και κατήγγειλε τον σιωνιστικό ιμπεριαλισμό ...Το "δούλεμα" του αιώνα από τον караγκιόζη του αιώνα. Αφέθηκε ο Ανδρέας να φλερτάρει τους ρομαντικούς και τους αναξιοπαθούντες της κοινωνίας και ήταν εύκολοι οι εκλογικοί του θρίαμβοι.

Η διαδοχή του Ανδρέα από τον γιο του έγινε όπως αρμόζει σε μια "Μπανανία". Έμπλεξαν τον γιο του σε βρομίες των μυστικών υπηρεσιών και κατόπιν τον εμφάνισαν ως "δελφίνο". Ο Vlaka Giorgio, με το "σπουδαίο" πτυχίο της κοινωνιολογίας, έγινε υπουργός εξωτερικών με "αντιπαροχή" τον Οτσαλάν. Το άνεργο και άεργο "παιδί" του μεγάλου "Χαλίφη" έγινε στην αρχή αναπληρωτής υπουργός εξωτερικών άνευ αντικειμένου —τιμής ένεκεν—, λόγω DNA. Στη συνέχεια —με τη βοήθεια των γνωστών μυστικών υπηρεσιών— ήταν "τυχερό", που ο σημερινός του Αντιπρόεδρος τού παραχώρησε τη θέση του μετά την υπόθεση Οτσαλάν. Από εκεί και πέρα ήταν θέμα χρόνου η "κατασκευή" του μελλοντικού διαδόχου. Με χρήματα των Ελλήνων ο Giorgio χρηματοδότησε όλες τις ΜΚΟ, οι οποίες διαφήμιζαν τον "μουγκό" για "ρήτορα". Με τη βοήθεια των μυστικών υπηρεσιών και του State Department απέκτησε διεθνές προφίλ.

Ο κακομοίρης, ο οποίος φυσιολογικά δεν θα μπορούσε να πάρει τον λόγο στα καφενεία, έγινε καλεσμένος ομιλητής στα διεθνή φόρα. Ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι στην αμερικανική πρεσβεία βρισκόταν ο Giorgio την ημέρα που στη Βουλή ο Σημίτης τού παρέδιδε το "δακτυλίδι"; Ο ίδιος Γιώργος, που βοηθήθηκε από τη "συμμορία" του πατέρα του. Από τη συμμορία αυτών, οι οποίοι φεύγουν με ελικόπτερα και με βαλίτσες με χρυσάφι. Μέχρι και πρόεδρο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς τον έκαναν τα λαμόγια, προκειμένου να διαδεχθεί ομαλώς τον πατέρα του. Μέλη των παρακρατικών μηχανισμών και των μυστικών υπηρεσιών αυτών των κρατών είναι οι "λαθρομετανάστες", που χειραγωγούν τους

λαθρομετανάστες, στέλνοντάς τους να ψηφίζουν Pasok και Giorgo. Σαν γνήσιος Ουντάι και Γκαμάλ, εκλέχθηκε διάδοχος του πατέρα του με σταλινικό ποσοστό και χωρίς αντίπαλο.

Όλα φαινομενικά έγιναν τέλεια, αλλά δεν είναι έτσι. Το καθεστώς-Παπανδρέου φαινομενικά τα κατάφερε καλύτερα στη διαδοχή από το αδελφό καθεστώς-Μουμπάρακ, αλλά τα πράγματα δεν ήταν τόσο απλά. Ναι μεν τηρήθηκαν οι διαδικασίες και εξασφαλίστηκε η ομαλή διαδοχή του καθεστώτος, αλλά τα πράγματα δεν είναι τόσο ιδανικά όσο φαίνονται. Για λόγους, που θα δούμε παρακάτω, οι Παπανδρέου δεν παρακολούθησαν τις κολοσσιαίες διεθνείς εξελίξεις, οι οποίες στο μεταξύ άλλαζαν τον κόσμο και έκαναν μια "κοιλιά", που σήμερα τους οδηγεί σε λάθη. Απλά, για να γίνει αυτό αντιληπτό, θα πρέπει ο αναγνώστης να γνωρίζει τη σειρά των γεγονότων ...Τη σειρά, που οδήγησε στην ομαλή διαδοχή του Ανδρέα από το "λειψό" παιδί του ...Τη σειρά των γεγονότων, που οδήγησε στη σημερινή λεηλασία της χώρας από το ΔΝΤ.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90 συνέβη ένα τρομερό κοσμοϊστορικό γεγονός. Ο σοβιετικός "δράκος" του αμερικανικού "παραμυθίου" πέθανε. Η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε και μαζί της παρέσυρε και το Ανατολικό Μπλοκ. Η PAX AMERICANA βρέθηκε στον "αέρα". Χωρίς εχθρό ήταν αδύνατον να επιβιώσει. Ως εκ τούτου το σύνολο των δεδομένων αυτής της Τάξης έπρεπε να αναθεωρηθεί. Μέχρι τότε οι Αμερικανοί έλεγχαν τα κράτη με ιδεολογικούς περιορισμούς και φόβητρα και ελλείψει εχθρών έπρεπε ν' αλλάξει ο σχεδιασμός. Δεν μπορούσαν πλέον να ελέγξουν τα κράτη με τον γνωστό αγγλοσαξονικό-αντικομμουνιστικό τρόπο. Έπρεπε, είτε να γυρίσουν "πίσω" στην εποχή που τα εθνικά κράτη ανταγωνίζονταν για τα εθνικά τους συμφέροντα είτε να δημιουργήσουν ένα νέο "παραμύθι". Το πρώτο δεν συνέφερε τους Αμερικανούς, γιατί θα έχαναν τα κέρδη της "κηδεμονίας". Το δεύτερο ήταν δύσκολο, γιατί θα "έμπαιναν" σε έναν "απάτητο" χώρο και εκεί δεν υπήρχε γνώση να τους προστατεύσει.

Οι Αμερικανοί, ως άσχετοι, έκαναν αυτό, το οποίο συνήθως κάνει ο άσχετος. Ρίσκαραν. Με "όπλα" το δολάριο, τις πολυεθνικές και τον έλεγχο του παγκόσμιου τραπεζικού συστήματος, θεώρησαν ότι μπορούσαν να "κατακτήσουν" το κόσμο. Είχαν στο πλευρό τους και τους ειδικούς του χρήματος και θεώρησαν ότι μπορούν να τα καταφέρουν. Οι Εβραίοι μπήκαν επικεφαλής του σχεδιασμού και έφτιαξαν την Νέα Τάξη ...Τη μονεταριστική Νέα Τάξη ...Αυτό γνώριζαν, αυτό έφτιαξαν. Τοκογλύφοι ήταν και τοκογλυφικό σύστημα έφτιαξαν. Ειδικοί του χρήματος ήταν και αυτό μπορούσαν να κάνουν. Έκαναν "επίθεση" με χρήμα, για να υπερχρεώσουν τα κράτη, ώστε να τα "αγοράσουν" στη συνέχεια. Στόχος φιλόδοξος, αλλά και πρωτοφανής στην ιστορία. Έμοιαζε με την περίπτωση των Ινδιάνων, οι οποίοι πουλούσαν τη γη τους για λίγο ουίσκι και μερικές χάντρες ...Έμοιαζε, όμως, η περίπτωση ...αλλά δεν ήταν ίδια. Οι Ινδιάνοι ήταν νικημένοι στρατιωτικά και οι Δυτικοί απλά αγόραζαν "νομιμότητα" με τις "χάντρες". "Αγόραζαν" ηθική νομιμοποίηση, για να "σκεπάσουν" ένα ανήθικο έγκλημα.

Η περίπτωση της Νέας Τάξης έμοιαζε, αλλά δεν ήταν ίδια. Τα κράτη και οι λαοί δεν ήταν νικημένοι από τους Αμερικανούς. Θα "ξεπουλούσαν" τις πατρίδες τους, χωρίς να έχουν νικηθεί στρατιωτικά και αυτό δεν ήταν κάτι το οποίο είχε ξανασυμβεί. Η υπερχρέωση μπορεί να γινόταν εύκολα με διεφθαρμένες ηγεσίες και αυτοκτονικά δάνεια, αλλά κανένας δεν μπορούσε να γνωρίζει πώς θα αντιδρούσαν τα κράτη την ύστατη ώρα. Αυτό, το οποίο έχει σημασία, ήταν ότι το δοκίμασαν. Με επικεφαλής τον Ροκφέλερ και τον Ρότσιλντ, οι οποίοι "κηδεμόνευαν" στην ουσία την οικογένεια Μπους, "χτίστηκε" η Νέα Τάξη ...Η Νέα Τάξη, η οποία θεωρητικά θα ήταν μια νέα εκδοχή της PAX AMERICANA, αλλά, όπως εξελίχθηκε στην πραγματικότητα, έγινε μια PAX HEBRAICA.

Με επικεφαλής τον Γκρίσπαν της FED και όλη τη συμμορία των Σόρος, των Μπλανκφίν, Τρισέ, Καν, Μπενράνκε κλπ., "επιτέθηκαν" στον κόσμο. Επιτέθηκαν στα κράτη και στους λαούς. Με φτηνό χρήμα, που τύπωναν αβέρτα στα υπόγεια της FED, ανέβαζαν συνεχώς τα χρέη των αφελών κρατών και λαών. Επί δύο σχεδόν δεκαετίες υπερχρέωσαν τους πάντες και τώρα υποτίθεται περιμένουν να "κατακτήσουν" τον κόσμο με κατασχέσεις. Να τον "κατακτήσουν" όχι με στρατούς, αλλά με "κλητήρες"

και "τροϊκανούς" λογιστές. Στο τέλος αυτή η κατ' όνομα μόνον PAX AMERICANA έγινε τόσο αμιγώς HEBRAICA, που επιτέθηκε στις ίδιες τις ΗΠΑ και τις ρήμαξε. 13 τρις δολάρια εξωτερικό χρέος έχει η δήθεν Πλανητάρχισσα. Πεινάει ο θεωρητικά κυρίαρχος λαός του Πλανήτη. Άνεργος, υπερχρεωμένος και άστεγος. Ζεσταίνεται γύρω από βαρέλια και κατοικεί σε αντίσκηνα. Μόνον οι Εβραίοι των ΗΠΑ ευημερούν στις ΗΠΑ, εφόσον η δική τους Τάξη Πραγμάτων επικράτησε.

Αλλάζοντας λοιπόν ο παγκόσμιος σχεδιασμός, έπρεπε ν' αλλάξει και ο έλεγχος της Μέσης Ανατολής. Άλλαξε η Τάξη Πραγμάτων και θα έπρεπε ν' αλλάξει και το "παραμύθι" της. Ελλείπει κομμουνιστικού "δράκου" το μόνο που τους απέμενε ήταν η τρομοκρατία. Τότε ήταν που ο "θεόσταλτος" Μπους κήρυξε τον παγκόσμιο πόλεμο στην τρομοκρατία. Με "θεία φώτιση" μπήκε ο ίδιος επικεφαλής της πανανθρώπινης εκστρατείας. Έβαλε επικεφαλής τις ΗΠΑ με "υπαρχηγό" το Ισραήλ των συνεταίρων του. Αναγκαστικά λοιπόν η παλιά συμμορία, η οποία παρίστανε τους "επαναστάτες", αλλά βολευόταν με την εξουσία, έπρεπε κι αυτή να προσαρμοστεί.

Ιδεολογία δεν μπορούσαν να "πουλήσουν", για να εξυπηρετήσουν τις ΗΠΑ, αλλά μπορούσαν να "πουλήσουν" τα ίδια τους τα κράτη για την ίδια εξυπηρέτηση. Τότε έγιναν όλοι οι πρώην "επαναστάτες" βαθύπλουτοι. Στη δεκαετία του '90 έγιναν δισεκατομμυριούχοι οι Μουμπάρακ, οι Καντάφηδες και οι Μπεναλίηδες. Τότε έγινε η επίθεση της διαφθοράς και αυτοί προσαρμόστηκαν άμεσα στις νέες εντολές των παλαιών αφεντικών. Αυτή η αλλαγή της συμπεριφοράς των καθεστώτων της περιοχής ευνόητο είναι ότι θα αφορούσε και την Ελλάδα. Έπρεπε και το καθεστώς της Ελλάδας — και άρα οι Παπανδρέου— να διαφθαρεί, ώστε να φτάσει η ώρα που η Ελλάδα θα "ξεπουλιόταν" στη νέα ιδιοκτησία.

Όμως, αυτό απαιτούσε μια ολόκληρη διαδικασία, για να φτάσουμε στη σημερινή αθλιότητα και το εβραϊκό ΔΝΤ. Η Ελλάδα ήταν μια αστική δημοκρατία και όχι μια Τζαμαχίρια, ώστε να αρκεί η θέληση του "ηγέτη". Άρα, απαιτούσε προπαρασκευή η αλλαγή του σχεδιασμού ...Του σχεδιασμού, ο οποίος θα πήγαινε την Ελλάδα από τη σοσιαλιστική "επανάσταση" στις καπιταλιστικές "μπίζνες" ...Του σχεδιασμού, ο οποίος από την εθνικά "υπερήφανη" κοινωνική πολιτική των "σοσιαλιστών" θα πήγαινε στην υπερεθνική "ανταγωνιστικότητα" ...Του σχεδιασμού, ο οποίος θα μετέτρεπε τους "περήφανους" πολίτες σε μανιακούς καταναλωτές ...Του σχεδιασμού, ο οποίος θα υποθήκευε περιουσίες και θα έπαιρνε "περήφανα" δάνεια ...Του σχεδιασμού, στον οποίο κράτος και πολίτες θα "υποθήκευαν" το μέλλον τους στις τράπεζες των Εβραίων τοκογλύφων.

Ο σχεδιασμός του ξεπουλήματος της χώρας ξεκίνησε στα τέλη της δεκαετίας του '80 ...Όταν οι Αμερικανοί και οι Εβραίοι είχαν αντιληφθεί το τέλος του κομμουνιστικού "δράκου" και έτρεχαν να προλάβουν τις εξελίξεις. Ο Ανδρέας έκανε μια πρώτη "αρπαχτή" με τον Κοσκωτά και κατόπιν παρέδωσε τη σκυτάλη στον Μητσοτάκη. Πήρε μια προκαταβολή από "rampers", για να έχει να πορεύεται, αλλά παρέδωσε την εξουσία στον παλιό του "συνέταιρο". Γιατί; Για να νομοθετήσει η παραδοσιακή Δεξιά και άρα να χρεωθεί η ίδια αυτά, τα οποία θα εισέπραττε στη συνέχεια το "σοσιαλιστικό" καθεστώς ...Η αγγλόφιλη Δεξιά, η οποία ήταν το "γαϊδούρι" της μεταπολίτευσης ...Ο εύκολος στόχος του Ανδρέα, για να "ξεφορτώνεται" τις πολιτικές, οι οποίες θα είχαν κόστος γι' αυτόν. Ο Ανδρέας και το ΠΑΣΟΚ έπαιρναν μόνον τα κέρδη των πολιτικών και όχι τα κόστη τους. Το κόστος της αθλιότητας, που μας οδήγησε στη σημερινή χρεοκοπία, το φορτώθηκε η αγγλόφιλη Δεξιά, γιατί της το φόρτωσε ο πρώην φίλος και σύντροφος του Ανδρέα ...ο "αριστερός" αμερικανόφιλος Μητσοτάκης.

Από τότε μεθοδεύονταν αυτό, το οποίο βιώνει σήμερα ο λαός ως απόλυτη καταστροφή. Από τότε σχεδίαζαν να μας βάλουν στο ΔΝΤ, για να μας τ' αρπάξουν όλα. Απλά αυτό δεν έπρεπε να το "φορτωθεί" το ΠΑΣΟΚ, αλλά η ΝΔ. Δεν έπρεπε να το "φορτωθεί" το φιλοαμερικανικό "μαγαζί", αλλά το παλαιοδεξιό "μαγαζί". Το ΠΑΣΟΚ θα "φορτωνόταν" μόνον τις προμήθειες από αυτό το ξεπούλημα. Θα φορτωνόταν μόνον τις βαλίτσες με τα χρήματα. Γι' αυτόν τον λόγο τούς ήταν απαραίτητος ο Μητσοτάκης. Ποιον άλλον θα χρησιμοποιούσαν και βεβαίως θα πλήρωναν, για να κάνει τη βρόμικη δουλειά; ...Τη βρόμικη δουλειά, για ν' ανοίξει τον δρόμο στον Ανδρέα; Αυτόν, τον οποίο γνώριζαν, τον

είχαν ξαναπληρώσει και βέβαια τον εμπιστεύονταν ...Αυτόν, που είχε ξανακάνει την ίδια δουλειά. Αυτός, ο οποίος μας πέρασε από την PAX BRITANNICA στην PAX AMERICANA, θα ήταν ο ίδιος, που θα μας έβαζε στην PAX HEBRAICA ...Ο αμερικανόφιλος Αποστάτης του Κέντρου, που, ως "φουνταριστός", είχε κατορθώσει στο μεταξύ να καταλάβει την ηγεσία της παραδοσιακής Δεξιάς.

Ξανά τα ίδια κόλπα μέχρι να γίνει η δουλειά τους. Πρόκληση αστάθειας μέσω τρομοκρατίας, πράκτορες μυστικών υπηρεσιών, πιστόλια, σφαίρες ...αλλά και αίμα. Χάρη στη θυσία του Μπακογιάννη τελικά γίνεται ο Μητσοτάκης πρωθυπουργός και τα πάντα δρομολογούνται όπως βόλευε τους Αμερικανούς. Αυτό, το οποίο λέμε, δεν απαιτεί κάποιες μυστικές πληροφορίες, για να το καταλάβει κάποιος. Όλοι οι νόμοι, οι οποίοι οδήγησαν στη "χαλαρότητα" του συστήματος, στο ξεπούλημα των στρατηγικών ΔΕΚΟ και στις σκανδαλώδεις προμήθειες του δημοσίου, είναι μητσοτακικής εμπνεύσεως. Τότε απελευθερώθηκε η ενημέρωση από τον Έβερτ και άρα από έναν δεξιό "ανακουφισμένο" από τους Αμερικανούς. Τότε "άνοιξε" το χρηματιστήριο στον "λαό". Στην ουσία τότε δημιουργήθηκε η διαπλοκή ...Η διαπλοκή, η οποία σήμερα έχει λεηλατήσει τα πάντα και μας έβαλε στον ΔΝΤ. Τότε μετατράπηκαν οι φτωχομπινέδες σε μεγιστάνες με χρήματα του λαού, ταΐζοντάς τον νεοταξικά και φιλελεύθερα "φούμαρα" από τα κανάλια τους. Τότε ο μικροκατασκευαστής βόθρων Μπόμπολας έγινε ο σημερινός μεγαλοκατασκευαστής βόθρων.

Το ΔΝΤ ήταν τότε μια άγνωστη λέξη στην Ελλάδα. Μια λέξη, η οποία αφορούσε μόνον κάποιες χώρες της υποσαχάριας Αφρικής και βέβαια της Λατινικής Αμερικής. Όμως, αυτήν τη λέξη τη γνώριζαν οι Αμερικανοί, οι οποίοι "κατάπιναν" τις οικονομίες και τις πατρίδες των φτωχών λαών και βέβαια τη γνώριζε και ο Μητσοτάκης ...Ο Μητσοτάκης, που είναι προφανές ότι είχε λάβει εντολές να στρώσει το "δρόμο" προς το ΔΝΤ. Έναν "δρόμο", που θα του χάριζε το "καπιτάν" του από προμήθειες και μέσω ομολόγων θα μας οδηγούσε ως λαό στη σημερινή χρεοκοπία. Τότε έκανε την περιουσία του το Μητσοτακαϊκό. Τότε "τσιμέντωσε" τον πλούτο του, μέσω της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ. Τότε έμαθε ο κόσμος για πρώτη φορά ότι μια εταιρεία με το όνομα Siemens δίνει "χαρτζιλίκια" σε κόμματα και πολιτικούς. Τότε έμαθε ο κόσμος για πρώτη φορά πως "ξεπλένεις" χρήματα με Mayoffshore εταιρείες. Τότε έμαθε ο κόσμος για πρώτη φορά ότι ένα κράτος μπορεί με τα ομόλογα να "δανείζεται", χωρίς να "δανείζεται" ...Να γίνεται επένδυση "τζόγου" για την ανάπτυξή του.

Όλα αυτά στήθηκαν από τον Μητσοτάκη ...Μεταξύ 1990 και 1993. Τότε, που ο κόσμος δεν γνώριζε ούτε το ΔΝΤ αλλά ούτε και τα ομόλογα. Τότε, που ο Μητσοτάκης γνώριζε μια γυναίκα με τις αντίστοιχες γνώσεις και την είχε κάνει σύμβουλό του στα οικονομικά. Ποια ήταν αυτή; Η Μιράντα Ξαφά. Τι μας λέει η ίδια στο βιογραφικό της; Ότι από το 1980 έως το 1991 εργάστηκε στο ΔΝΤ με εξειδίκευση τον σχεδιασμό και την παρακολούθηση σταθεροποιητικών προγραμμάτων στη Λατινική Αμερική. Το 1991 ήταν η χρονιά που η Αργεντινή "παραδόθηκε" στο ΔΝΤ και την καταστροφή ...προφανώς υπό τον σχεδιασμό και την παρακολούθηση και της κυρίας Ξαφά στην Ουάσιγκτον. Σήμερα, που κάποιοι ψάχνουν να βρουν ομοιότητες της κατάστασής μας μ' αυτήν της Αργεντινής, ας θυμηθούν και την κυρία αυτήν ως κοινό σημείο. Αυτήν πήρε ο Μητσοτάκης για σύμβουλό του με ειδική άδεια από το ΔΝΤ και άρα υπό τις "ευλογίες" του. Με τις γνώσεις αυτής της κυρίας προφανώς βαδίσαμε στο δρόμο που οδηγεί στις "αγκαλιές" του ΔΝΤ.

...Στον δρόμο, που άνοιξε με τα ομόλογα ...Τα ομόλογα, τα οποία διαχειρίζονταν οι καλοί μας "δανειστές" ...Αυτοί, οι οποίοι σήμερα μας απειλούν με απόλυτη καταστροφή ...Αυτοί, οι οποίοι μας απειλούν ότι θα μας τα πάρουν όλα ...Οι Εβραίοι τοκογλύφοι και η παρέα τους. Σ' αυτούς μας οδήγησε ο Μητσοτάκης με τη συνεργασία της κυρίας Ξαφά ...Μια κυρία, που, μόλις έκανε τη δουλειά της, έφυγε από την πατρίδα μας. Πού πήγε; Εκεί που έκανε "πάσα" στον εαυτό της. Στην Ελλάδα έφτιαξε τα ομόλογα και στο Λονδίνο τα "περίμενε" ...Στην εβραϊκή Salomon Brothers εργάστηκε η αδίστακτη καθ' όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του αίσχους, της σπατάλης και της "ισχυρής" Ελλάδας. Στην εποχή που η εβραϊκή Goldman Sachs "μαγαίρευε" τα στοιχεία, για να συνεχίζεται ο αυτοκτονικός και παράνομος δανεισμός της χώρας. Σήμερα η συγκεκριμένη κυρία περιφέρεται στην Ελλάδα και μας λέει για την ανάγκη να ξεπουλήσουμε ...για να σωθούμε. Μας λέει τα ίδια πράγματα με τον Στρος Καν.

Μας σπρώχνει με τις "γνώσεις" της στο μοντέλο σωτηρίας της Αργεντινής. Η κυρία, που μας συμβουλεύει "δωρεάν", αλλά δεν γνωρίζουμε ποιος της πληρώνει τα μεροκάματα. Υποπτευόμαστε μόνον ποιοι μπορεί να είναι αυτοί, εφόσον επικοινωνεί σε ένα μείλ, που —και πάλι από "σύμπτωση"— ανήκει στην εβραϊκή Citicorp.

Αυτό, το οποίο έχει σημασία, για να συνεχίσουμε την ανάλυσή μας, είναι ότι ο Μητσοτάκης έκανε τη δουλειά του όπως προβλεπόταν και στη συνέχεια κάθισε στην "άκρη". "Χρέωσε" την παραδοσιακή Δεξιά με όλα τα νομοθετικά αίσχη, για να της βουλώσει προκαταβολικά το "στόμα", όταν θα γίνονταν τα πασοκικά αίσχη και θα επανερχόταν στο προσκήνιο ο κυρίαρχος του πολιτικού σκηνικού. Θα επανερχόταν θριαμβευτής και "καθαρός" από το Ειδικό Δικαστήριο ο πάτερ φαμίλιας του καθεστώτος. Ο Εβραϊός Παπανδρέου θα ήταν ο ηγέτης μας στη νέα Εβραϊκή Τάξη Πραγμάτων. Τι πιο φυσικό ένας Εβραϊός να ηγείται της Ελλάδας στην PAX HEBRAICA; Όμως, ο Παπανδρέου αρρώστησε βαριά. Αυτό, όπως φαίνεται, του άλλαξε άρδην τη φιλοσοφία ζωής ...Μέχρι και φίλους άλλαξε. Ο άθεος Ανδρέας μέχρι και με παπάδες έκανε παρέα. Κολλητός του έγινε ο Χυτήρης, επειδή απλά του κουβαλούσε την "πάπια" στο Χέρφιλντ. Ο πάτερ φαμίλιας έφτασε στο σημείο ν' απαρνηθεί την ίδια του τη φαμίλια ...Βλάκα ανέβαζε και βλάκα τον κατέβαζε τον Vlaka Giorgio.

Η κατάσταση είχε εκτροχιαστεί. Ο Ανδρέας δεν ενδιαφερόταν για την εξουσία και ταυτόχρονα η υγεία του επιδειωνόταν. Την εξουσία τη μοιραζόταν με τους νέους κολλητούς του, τα ξαδέρφια της Λιάνη, τις χαρτορίχτρες και τις ξεματιάστρες. Η οικογένειά του ήδη είχε αρχίσει να τον μισεί. Ακόμα και ο "πρίγκιπας" διάδοχός του Γκαμάλ-Γιώργος ήθελε την ανατροπή του. Μιλάμε για μια χαώδη κατάσταση, η οποία δεν ελεγχόταν από κανέναν, εφόσον η Μιμή έκανε κουμάντο. Το αποτέλεσμα, όμως, όλης αυτής της κατάστασης, ήταν να μην πάρει το ίδιο το παπανδρεϊκό καθεστώς τα χρήματα, τα οποία προέκυπταν από τη μεγάλη λεηλασία της χώρας. Τα χρήματα αυτά τα πήραν οι "λοχαγοί" του καθεστώτος. Αυτοί, οι οποίοι σε φυσιολογικές συνθήκες δεν θα έπαιρναν παρά μερικά "ψίχουλα".

Τα χρήματα, δηλαδή, που άρπαξαν οι Σημίτηδες, οι Τσοχατζόπουλοι ή οι Λαλιώτηδες, ήταν χρήματα του "καθεστώτος". Ήταν χρήματα, τα οποία έπρεπε να τα πάρει ο Παπανδρέου και όχι αυτοί οι οποίοι τα πήραν. Όμως, αυτό είναι πρόβλημα μεγαλύτερο απ' ό,τι φαίνεται. Εξαιτίας αυτής της "κοιλιάς" τώρα οι Παπανδρέου αναγκάζονται και ρισκάρουν την ίδια τους την ύπαρξη ...και όχι μόνον την πολιτική. Δεν εκμεταλλεύτηκαν —όπως έπρεπε— το "ξεπούλημα" —όταν έπρεπε—, ώστε τώρα να είναι εκ του ασφαλούς δισεκατομμυριούχοι και "κριτές" ...και τώρα "βιάζονται". "Βιάζονται", γιατί, όπως είπε και ο Νικολάκης σε ένα μείλ του, ... "πρέπει και οι σοσιαλιστές να βγάλουν χρήματα".

Γιατί ρισκάρουν; Γιατί τώρα θα έπρεπε να είναι ήδη δισεκατομμυριούχοι και να εξυπηρετούσαν το σύστημα χωρίς το ρίσκο της διαφθοράς. Τι σημαίνει αυτό; Έπρεπε ο γέρος Παπανδρέου να είχε γίνει δισεκατομμυριούχος και τα παιδιά του σήμερα να είναι ήδη διαχειριστές της τεράστιας περιουσίας του. Γιατί; Για την ασφάλειά τους στη δύσκολη αποστολή που αναγκαστικά θ' αναλάμβαναν. "Τζάμπα" έπρεπε να μας βάλουν στο ΔΝΤ ...για την ασφάλειά τους. Να μας βάλουν ως "αντιπαροχή" γι' αυτά, τα οποία ήδη θα είχαν πάρει και όχι να μας βάλουν με αμοιβή και άρα με ρίσκο.

Σ' αυτό το σημείο έγινε το σφάλμα με τον αρχηγό της οικογένειας Παπανδρέου. Τα σκάνδαλά του, ακόμα κι αυτά τα οποία για τον οποιονδήποτε λόγο θα είχαν αποκαλυφθεί, θα έπρεπε να είχαν παραγραφεί μέχρι σήμερα και τα χρήματα να είχαν "ξεπλυθεί". Γι' αυτόν τον λόγο βέβαια μεθόδευσαν και το σκάνδαλο Κοσκωτά όπως το μεθόδευσαν. Το σκάνδαλο Κοσκωτά ήταν μια "αντιπυρική ζώνη", για να χρησιμεύσει όταν θα υπήρχε "πυρκαγιά". Θα αθώνονταν πανηγυρικά ο Ανδρέας από το Ειδικό Δικαστήριο και στη συνέχεια όλα τα σκάνδαλα θα πήγαιναν στο "πηγάδι" ως όμοια του παλαιού "άδικου" σκανδάλου. Πόσες φορές μπορεί να πάει ένας άνθρωπος σε Ειδικό Δικαστήριο; Οι Παπανδρέου με αυτόν τον έξυπνο τρόπο θα απέφευγαν το πάθημα του Κράξι.

Όλος αυτός ο σχεδιασμός είχε ως στόχο την ασφάλεια αυτών, οι οποίοι θα ξεπουλούσαν τη χώρα στο ΔΝΤ, είτε αυτός ήταν ο Ανδρέας είτε τα παιδιά του. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε ότι θα έπρεπε ήδη να είχαν προλάβει οι Παπανδρέου γιοι, ως επιχειρηματίες, να "ξεπλύνουν" χρήματα της

διαφθοράς του πατέρα τους. Να τα είχαν "ξεπλύνει" στο χρηματιστήριο, όταν αυτό "κάλπαζε". Να είχαν προλάβει τα παιδιά, οι γαμπροί και οι συμπεθέροι του Ανδρέα να γίνουν εργολάβοι, μηντιάρχες, εκδότες, προμηθευτές κλπ.. Ό,τι έκαναν οι Μπερίσα, οι Μουμπάρακ, οι Αλήδες, οι Σαντάμ κλπ.. Ό,τι έκανε ο Μητσοτάκης, ο οποίος σήμερα είναι βαθύπλουτος, αλλά κανένας δεν γνωρίζει —αλλά και δεν ενδιαφέρεται— για το πόθεν έσχες της περιουσίας του ...Ο μεγιστάνας Μητσοτάκης, ο οποίος τώρα παριστάνει τον "Νέστορα" της πολιτικής σκηνής. Αυτό έπρεπε να κάνουν και οι Παπανδρέου. Να γίνουν δήθεν νόμιμοι πλούσιοι ...έστω και ύποπτα ...έστω και με αθέμιτα μέσα.

Όμως, την εποχή που έπρεπε να γίνουν όλα αυτά, ο Ανδρέας δεν ενδιαφερόταν. Με τον καθετήρα παραμάσχαλα δεν μπορούσε να ενδιαφερθεί για "σοσιαλιστικές" μπίζνες και μοιρασιές. Στη συνέχεια πέθανε και η δυναστεία του έμεινε "ακέφαλη", εφόσον ο Bravo Giorgio δεν είχε προλάβει να προετοιμαστεί για διάδοχος. Το αποτέλεσμα; Άλλος πήρε την εξουσία και άρα και την "κουτάλα" στο κρίσιμο διάστημα της λεηλασίας. Η οικογένεια έμεινε "έξω" από τη μοιρασιά και πέρασε μια τεράστια κρίση όλων των ειδών. Κρίση υπαρξιακή, εφόσον ακόμα και το όνομά της απώλεσε, εξαιτίας της γεροντοκαψούρας του Ανδρέα.

Η Μαργαρίτα όλη της τη ζωή την έζησε ως Παπανδρέου και στη μοιρασιά έπρεπε να κάνει στην άκρη ως Τσαντ. Κρίση ακόμα και οικονομική, την ίδια ώρα που παλιοί παρατρεχάμενοι της γίνονταν μεγιστάνες. Η οικογένεια βίωνε την πιο ελεεινή της περίοδο. Ποιος δεν θυμάται τα μείλ που αποκάλυψε η Κανέλλη και αποκάλυπταν ότι οι Παπανδρέου έβαζαν τη γριά μητέρα τους να ψάχνει πλούσιους γέρους, για να τη συντηρούν; Τέτοια έκαναν και τον τρέλαναν τον Νικολάκη. Ο μπαμπάς είχε γκόμενα, η μητέρα έφαχνε χορηγό και ο αδερφός, στον οποίον στηρίζονταν για το μέλλον τους, ήταν χαζός ...ίου ...ίου ...ίου η σειρήνα ...Ντουπ ...ντουπ στον τοίχο ...και νά τα καρούμπαλα στο κεφάλι.

Όμως, όλα αυτά εκτός από γελοία είναι κι επικίνδυνα. Γιατί; Γιατί από τη στιγμή που οι ισχυροί θ' αποφάσιζαν να ξεπουλήσουν τη χώρα, ήταν βέβαιο ότι θ' απευθύνονταν στον μόνο που μπορούσε να το κάνει. Είχαν βάλει την Ελλάδα στο "πλάνο" της "κατάσχεσης" και έπρεπε να δρομολογήσουν τη χρεοκοπία της, είτε οι Παπανδρέου είχαν προλάβει να τ' "αρπάξουν" είτε όχι. Αν οι Παπανδρέου άφησαν τους Σημίτηδες ή τους Άκηδες να τα πάρουν, αυτό ήταν δικό τους πρόβλημα και όχι των αφεντικών. Αν οι Παπανδρέου, εξαιτίας του διχασμού τους, δεν είχαν τη δύναμη να ελέγξουν τους ταμίες τους, αυτό ήταν δικό τους πρόβλημα και όχι των αφεντικών. Τα αφεντικά τούς Παπανδρέου γνώριζαν και κανέναν άλλον. Αυτοί μερίμνησαν να κυβερνά το ΠΑΣΟΚ των Παπανδρέου και σ' αυτούς θ' απευθύνονταν. ...Αναγκαστικά, εφόσον αυτό δεν θα μπορούσε να το κάνει κανένας άλλος εκτός από έναν Παπανδρέου. Γιατί; Γιατί αυτός είχε εκείνη την "πίστωση", που θα του επέτρεπε να το κάνει. Αυτός έλεγχε όλο τον κρατικό και όχι μόνον συνδικαλισμό, ο οποίος θα "εγκλώβιζε" την κοινωνία στην αδυναμία. Μόνον αυτός έλεγχε το "νευρικό" σύστημα της χώρας, που θα την "παρέλυε".

Μόνο κάποιος, ο οποίος ελέγχει τους Μπόμπολες, τους Λαμπράκηδες και τους Τεγόπουλους μπορεί να "φιμώσει" έναν λαό, που οδηγείται σαν "πρόβατο" στη "σφαγή". Μόνον κάποιος, ο οποίος ελέγχει Πολυζωγόπουλους, Πρωτοπαπάδες, Παπασπύρους και Παναγόπουλους μπορεί να "παραλύσει" την αντίδραση μιας χώρας, η οποία "σφάζεται". Μόνον κάποιος, ο οποίος ελέγχει Πρετεντέρηδες, Τρέμηδες και Καψήδες μπορεί να προκαλέσει "σύγχυση" με τις άναρθρες "κραυγές" του. Μόνον ένας Παπανδρέου μπορούσε να προκαλέσει στον λαό γενική "σύγχυση", πλήρη "παράλυση" και στη συνέχεια το μόνο πράγμα που ν' ακούγεται να είναι ένα ασυνάρτητο "παράληρημα". Μόνον ένας Παπανδρέου μπορεί να σε βάλει στο ΔΝΤ και να σου λέει ότι θα ήθελε να βγει στους δρόμους να διαδηλώσει εναντίον του ΔΝΤ. Αν ένας Κωστάκης ή μια Ντορούλα ή ένας Αντωνάκης τολμούσε να κάνει αυτό, το οποίο σήμερα κάνει ο Γιωργάκης στο όνομα του "πατριωτισμού", θα ήταν ήδη κρεμασμένος στο Σύνταγμα και θα τον είχαν μισοφάει τα σκυλιά.

Την Ελλάδα μπορούσε να την ξεπουλήσει μόνον ο αρχηγός του καθεστώτος και άρα ένας Παπανδρέου ...Ο κληρονομικό δικαίω νεοδιορισμένος πάτερ φαμίλιας του συνόλου της διαπλοκής

στην Ελλάδα ...Ο κληρονόμος της "επανάστασης" ...Ο αρχηγός των "πρασινοφρουρών" ...Το είδωλο των Πακιστανών ...Ο πρόεδρος των σοσιαλιστικών διεθνών, που, όταν χρειάζεται βοήθεια, του στέλνουν ολόκληρες караβιές με μετανάστες, οι οποίοι το μόνο που γνωρίζουν είναι το ...Bravo Giorgio. Μόνον αυτός μπορούσε να κάνει εις βάρος της Ελλάδας αυτό το μέγα έγκλημα για τους ίδιους λόγους που ο Καντάφι βομβαρδίζει τη χώρα του. Γιατί είναι ο αρχηγός του καθεστώτος. Ελέγχει τα πάντα και έχει τις πιο ισχυρές πλάτες στον κόσμο. Τις "πλάτες" της αμερικανικής πρεσβείας και τα "χέρια" της Σοσιαλιστικής Διεθνούς των μεγιστάνων του "σοσιαλισμού".

Πού βρίσκεται το ρίσκο γι' αυτόν τον προδότη; Το ξεπούλημα της Ελλάδας έπρεπε να γίνει από τους Παπανδρέου με καθαρά "χέρια" και άρα χωρίς ν' αφήνει ίχνη πάνω τους. Έπρεπε να είναι ήδη πλούσιοι σήμερα, ώστε να μην κινδυνεύουν από αυτό το "ξεπούλημα". Απλά πράγματα. Η βλακεία — ακόμα και η πολιτική— είναι ανθρώπινο δικαίωμα. Όταν αυτή η βλακεία συνοδεύεται από παράνομα χρήματα, παύει να είναι τέτοια και γίνεται έγκλημα. Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι Παπανδρέου έπρεπε να είναι ήδη πλούσιοι, ώστε το ξεπούλημα της χώρας —και άρα η προδοσία— να μην τους βάζει στον πειρασμό να πλουτίσουν. Έπρεπε να είναι πλούσιοι, ώστε το ξεπούλημα —στη χειρότερη γι' αυτούς περίπτωση— να είναι το αίτιο να χαρακτηριστούν βλάκες. Έπρεπε να φροντίσουν να μην βρίσκει άκρη το ελληνικό κράτος για να τους καταδιώξει, σε περίπτωση που ο κόσμος αντιδράσει και ανατρέψει βίαια το καθεστώς, όπως συνέβη σε κράτη με ανάλογες ηγεσίες. Έπρεπε οι Παπανδρέου να είναι "καθαροί" από ποινικές ευθύνες, όταν θα "προστατεύονταν" σε κάποιο διεθνές πόστο.

Όμως, αυτό δεν το κατόρθωσαν οι Παπανδρέου, γιατί απλούστατα προσπάθησαν να "ρεφάρουν" τη ζημιά τους στην πιο ακατάλληλη εποχή. Είναι βέβαιο ότι έχουν πάρει ήδη την αμοιβή τους από τη "μετατροπή" των ελληνικών ομολόγων σε σκληρά ενυπόθηκα δάνεια του ΔΝΤ. Ρισκάρουν ολόκληρη την ύπαρξή τους για ένα ποσό, το οποίο θα έπρεπε να μην τους ενδιαφέρει πλέον και άρα να μην το διεκδικούν στο όνομα αυτής της ασφάλειας. Ταυτόχρονα η αναταραχή στη Μέση Ανατολή έρχεται την ώρα ακριβώς που δεν τους συμφέρει ...Την ώρα ακριβώς που διαπράττουν το έγκλημα και δεν το έχουν ολοκληρώσει ...Την ώρα που θέλουν "ησυχία" για να κάνουν τη "δουλειά" τους και να προστατευτούν από τα θύματά τους. Έχουν ανάγκη την "ησυχία" στην περιοχή, όπως έχει ανάγκη την ησυχία ένας διαρρήκτης.

Όμως, αυτό πλέον δεν συμβαίνει. Αυτοί, οι οποίοι τους έβαλαν να πραγματοποιήσουν το μέγα έγκλημα εις βάρος της Ελλάδας, δεν μπορούσαν να εξασφαλίσουν την "ησυχία" στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου. Το ένα καθεστώς καταρρέει μετά το άλλο και τα προβλήματά τους διαρκώς αυξάνονται. Τώρα ποιον να πρωτοπροστατεύσουν αυτοί, όταν το ένα μετά το άλλο τα καθεστώτα των κολλητών τους καταρρέουν και όλοι αυτοί αναζητούν την προστασία των αφεντικών τους; Ποιον να πρωτοπρολάβουν να σώσουν; Τον Μουμπάρακ; Τον Μπεν Αλί; Τον Σαλέχ; Τον Καντάφι; Ποιον; Ολόκληρη η "σοσιαλιστική" συμμορία κινδυνεύει ταυτόχρονα. Δεν μπορεί να αυτοβοηθηθεί και δεν υπάρχει περίπτωση να βοηθηθεί.

Αυτό ακριβώς είμαστε βέβαιοι ότι έχει πανικοβάλει τον Γιώργο. Μέσα σε λίγους μήνες άλλαξε ολόκληρος ο κόσμος γύρω του. "Έφυγε" ο κόσμος κάτω από τα πόδια του. Άλλες ήταν οι επιλογές του, όταν αποφάσιζε για την προδοσία του ΔΝΤ και άλλες είναι τώρα. Τότε οι επιλογές ήταν όλες ευνοϊκές. Στην καλύτερη περίπτωση θα εμφανιζόταν σαν "σωτήρας" της Ελλάδας, που την έσωσε από τη χρεοκοπία ...έστω και με τεράστιο εθνικό και κοινωνικό κόστος. Θέμα προπαγάνδας ήταν αυτό και υπήρχαν οι δυνατότητες. Θα φρόντιζαν γι' αυτό οι Μπομπολαίοι και οι Πρετεντέρηδες. Αν αυτό δεν γινόταν κατορθωτό και πάλι δεν ήταν ιδιαίτερα δύσκολα τα πράγματα. Θα εγκατέλειπε —έστω και λίγο ταπεινωμένος— την εξουσία και θ' αναλάμβανε ένα διεθνές αξίωμα υπό την προστασία των τοκογλύφων.

Αν κι αυτό δεν γινόταν κατορθωτό και πάλι δεν υπήρχε πρόβλημα προσωπικής επιβίωσης. Στη χειρότερη των περιπτώσεων θα γινόταν ένας "Μπετίνο". Θα έφευγε νύχτα από τη χώρα για έναν άγνωστο για τους Έλληνες προορισμό. Παντού στη "γειτονιά" ευπρόσδεκτος θα ήταν. Το σύνολο της

μεσογειακής "γειτονιάς" ήταν φιλόξενο για τον γιο του Ανδρέα. Όπου ήθελε θα πήγαινε ο Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς Συμμορίας. Θα έπαιρνε τα δισεκατομμύριά του και θα "πλατσούριζε" κάπου στη Μεσόγειο. Θα του έδιναν οι "σοσιαλιστές" φίλοι του και αυθεντικά ταξιδιωτικά έγγραφα με πλαστά στοιχεία και θα ζούσε σαν μεγιστάνας ...Ούτε ο πρώτος ούτε ο τελευταίος θα ήταν.

Όμως, όλες αυτές οι επιλογές χάθηκαν μέσα σε λίγες εβδομάδες. Αυτό θεωρούμε ότι τον πανικόβαλε τόσο ως πρόσωπο όσο και ως πρόεδρο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Γι' αυτόν τον λόγο ήθελε να πάει στην Αίγυπτο για "συνομιλίες" με τον Μουμπάρακ. Ήθελε να μάθει τι επιλογές έχει ο Μουμπάρακ, για να γνωρίζει και ο ίδιος τι επιλογές θα έχει αν βρεθεί σε ανάλογη κατάσταση. Να μάθει πώς και με ποιον τρόπο έχει διασφαλισμένο ο Μουμπάρακ τον κλεμμένο πλούτο του, γιατί έχει και ο ίδιος πλούτο να κρύψει. Να μάθει ποιοι ηγέτες ήταν "πρόθυμοι" να του προσφέρουν "φιλοξενία" και ποιοι ήταν "απρόθυμοι", για να γνωρίζει ποιες σχέσεις πρέπει να καλλιεργήσει. Να ρωτήσει αν, ως επικεφαλής της Διεθνούς Συμμορίας, μπορεί να κάνει διεθνείς επαφές, για να διαπραγματευτεί συνολικά το "πακέτο" των προσώπων της συμμορίας. Να προσφερθεί να βοηθήσει, για να δημιουργήσει "πίστωση" για τον εαυτό του, αν βρεθεί σε θέση να ζητήσει βοήθεια. Αυτά τον ενδιέφεραν τον Γιώργο και γι' αυτό "καίγεται" από την κρίση στη Μέση Ανατολή.

Γιατί δεν τον άφησαν να πάει; Ίσως γιατί σ' αυτές τις ύποπτες εποχές φοβούνται ακόμα και τους συμβολισμούς. Δεν ήθελαν να "μπει" και η Ελλάδα στο "κάδρο" του προβλήματος της Μέσης Ανατολής. Δεν ήθελαν η ηγεσία της Ελλάδας να μπει στο "κάδρο" των καταρρεόντων ηγεσιών της περιοχής. Η θέση του Γιώργου στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά επισφαλής. Είναι ήδη μισητός από μεγάλη μερίδα των Ελλήνων και ταυτόχρονα οι φήμες για "προμήθειες", λόγω ΔΝΤ, διαρκώς φουντώνουν. Γι' αυτόν τον λόγο δεν ήθελαν καν να φωτογραφηθεί ο καλός τους "πελάτης" με διεφθαρμένους ηγέτες, οι οποίοι βρίσκονται υπό διωγμό. Αυτό όμως αποκαλύπτει τους φόβους όλων των ισχυρών της Νέας Τάξης. Τι φοβούνται; Φοβούνται τον κόσμο που οι ίδιοι σχεδίασαν και οι ίδιοι υπηρέτησαν. Φοβούνται την αλλαγή ενός κόσμου, στην οποία συνέβαλαν και οι ίδιοι. Τους ίδιους φόβους που έχουν και οι Παπανδρέου.

Οι Παπανδρέου βλέπουν τον κόσμο τους να γκρεμίζεται. Βλέπουν αυτά, τα οποία θεωρούσαν πανίσχυρα ερείσματα, να καταρρέουν σαν χάρτινα τραπουλόχαρτα. Βλέπουν τις "άκρες" τους να βυθίζονται στο χάος. Βλέπουν, για παράδειγμα, την τύχη του μέχρι πρότινος πανίσχυρου Μουμπάρακ κι ανησυχούν. Γιατί; Γιατί έχουν και οι ίδιοι να κρύψουν πράγματα από έναν οργισμένο λαό. Έχουν να κρύψουν, γιατί είναι βέβαιοι ότι έχουν πάρει χρήματα για την προδοσία τους. Έχουν πάρει χρήματα, για να βάλουν την Ελλάδα στο ΔΝΤ και άρα στο "σφαγείο" των τοκογλύφων. Αυτά τα χρήματα είναι που τους απειλούν. Τους απειλούν, γιατί δεν είναι εύκολο να τα κρύψουν. Τα χρήματα αφήνουν "ίχνη" και οι Παπανδρέου αυτό το γνωρίζουν.

Ακόμα κι αν διαφύγουν στο εξωτερικό —σε περίπτωση βίαιης ανατροπής τους στην Ελλάδα— δεν θα μπορέσουν να πάνε μακριά, γιατί ο κόσμος πλέον είναι "μικρός". Τόσο "μικρός" όσο ήταν και για τον Μουμπάρακ, ο οποίος από όλο τον Πλανήτη μόνον στον σαουδικό "σκουπιδοτενεκέ" κατόρθωσε να κρυφτεί. Κανένα άλλο κράτος δεν τον δέχτηκε. Το μόνο κράτος, που τον δέχτηκε, ήταν η φασιστική Σαουδική Αραβία ...Το κράτος, το οποίο έχει λεηλατήσει τους παναραβικούς και παμουσουλμανικούς πετρελαϊκούς πόρους και κατά καιρούς έχει φιλοξενήσει όλα τα κτήνη του Πλανήτη ...Από τον Αμίν Νταντά μέχρι τον Μπιν Λάντεν ...Το κράτος, όπου το καθεστώς, για να εξασφαλίσει την κοινωνική "ειρήνη", την αγοράζει ...36 δις ευρώ θα ξοδέψει το καθεστώς, για ν' "αγοράσει" την ησυχία του ...Οι θεομπαίχτες του Ισλάμ ...Αυτοί, οι οποίοι λεηλάτησαν τα παιδιά του Αλλάχ και έχουν το θράσος να παριστάνουν τους φανατικούς πιστούς Του.

Στην πραγματικότητα "αγοράζουν" χρόνο για κάτι το οποίο στο τέλος θ' αποδειχθεί αναπόφευκτο. Γιατί; Γιατί ο άνθρωπος δεν είναι ζώο. Δεν αρκεί να του δώσεις λίγο ψωμί παραπάνω, για να ησυχάσει. Η έλλειψη ψωμιού μπορεί να τον κάνει ανήσυχο, αλλά η παροχή του δεν αρκεί. Η έλλειψη μπορεί να γίνει η "σπίθα", αλλά η "φωτιά" είναι για το σύνολο των προβλημάτων που τον απασχολούν.

Αυτός είναι ο λόγος, που καταρρέουν τα καθεστώτα το ένα μετά το άλλο. Ξεκινάνε την εξέγερση οι πεινασμένοι και σύντομα τούς ακολουθούν και οι χορτάτοι. Γιατί; Γιατί ισχύει αυτό, το οποίο είπαμε στην αρχή του κειμένου. Γιατί οι λαοί πλέον επικοινωνούν και εξηγούνται γρήγορα, άσχετα αν οι αφορμές δεν είναι πάντα ίδιες. Η "χρεοκοπημένη" πλέον Νέα Τάξη Πραγμάτων δεν μπορεί να βοηθήσει τις ηγεσίες, που τους έχει επιβάλει. Η υπερχρεωμένη Αμερική δεν μπορεί να τους προστατεύσει.

Έχει "ανοίξει" ο κόσμος και έχει γίνει μια γειτονιά. Τώρα η Νέα Τάξη πληρώνει τα δικά της σφάλματα. Όπως την πτώση της Σοβιετικής αυτοκρατορίας την επίσπευσε το ραδιόφωνο και τα "ζωντανά" της μάθαιναν από αυτό τι γίνεται στον υπόλοιπο κόσμο, έτσι την πληρώνει και η αμερικανική αυτοκρατορία με το ίντερνέτ. Τα "ζωντανά" επικοινωνούν μεταξύ τους. Ανταλλάσσουν γνώσεις, διαμορφώνουν στρατηγικές και συντονίζουν δράσεις. Παντού το σύστημα θα έχει απέναντί του τούς καλύτερους, γιατί πλέον οι καλύτεροι δεν περιορίζονται από σύνορα και στρατιωτικά φυλάκια. Γνώση διατίθεται στο δίκτυο για όλων των ειδών τα προβλήματα. Όταν λοιπόν μια θεόφτωχη χώρα — όπως η Τυνησία— ή μια αυστηρά αστυνομευμένη χώρα — όπως η Αίγυπτος— μπορεί και "επικοινωνεί" μέσω ίντερνετ, είναι θέμα χρόνου η πτώση του συστήματος.

Αν κάποτε έπρεπε να πάει κρυφά —και με ρίσκο τη ζωή του— στη Μόσχα ο Λένιν, για να οργανώσει την "επανάσταση" των μπολσεβίκων, σήμερα δεν χρειάζεται να μετακινηθεί καν ένας όμοιός του. Το κάνει πολύ εύκολα με ένα μείλ ...χωρίς καθόλου ρίσκο και χωρίς κίνδυνο. Απλά πράγματα. Αυτοί, οι οποίοι ξεσηκώνονται στην Αίγυπτο, μπορούν ν' ακολουθούν τη "στρατηγική" ενός έξυπνου Γάλλου, να διαπραγματεύονται με την ευστροφία ενός Ρώσου και ν' αγωνίζονται με τακτικές ενός δαιμόνιου Ισπανού. Δεν έχει σύνορα το ίντερνετ. Δανείζονται οι πάντες από τους πάντες και όπου κι αν "χτυπήσει" το σύστημα, θα έχει μεγάλη ζημιά, γιατί θα έχει απέναντι του τούς καλύτερους.

Το σύστημα έχει βρει τον μπελά του, γιατί έχει εξασφαλίσει συνθήκες Virtual κινδύνου για όλους τους εχθρούς του. Οι πιο ισχυροί και άρα οι πιο επικίνδυνοι εχθροί του βρίσκονται εκτός της δικαιοδοσίας του. Βρίσκονται σε άλλο κράτος. Κάθονται σε ένα γραφείο. Ούτε καν στον δρόμο δεν είναι. Ήσυχοι και θανατηφόροι επεμβαίνουν στις εξελίξεις με τα πληκτρολόγιά τους. Αυτό αλλάζει άρδην τα δεδομένα στις κοινωνικές επαναστάσεις και εξεγέρσεις. Δεν έχουν ανάγκη οι εξεγερμένοι λαοί να πέσουν σε καλές "γενιές" πολιτών. Όποιος λαός και να ξεσηκωθεί, έχει στο πλευρό του τους "καλύτερους" του Πλανήτη. Όποιος πεινασμένος ξεσηκωθεί, θα βρει κάποιον χορτάτο να του συμπαρασταθεί, γιατί η ζωή έχει γίνει για όλους αφόρητη. Όποιος αγράμματος και να ξεσηκωθεί, θα βρει κάποιον μορφωμένο να του πει τι τον συμφέρει να κάνει.

Όλοι οι εξεγερμένοι γι' αυτούς τους λόγους έχουν στο πλευρό τους τούς καλύτερους. Καλύτεροι, όμως, σ' αυτήν την περίπτωση σημαίνει άτομα με την καλύτερη γνώση. Καλύτερη γνώση στην ιστορία της ανθρωπότητας από την ελληνική δεν υπάρχει. Ιδανικότερη γνώση, για να νικηθεί μια εβραϊκή γνώση, δεν υπάρχει άλλη εκτός από την ελληνική. Είναι θέμα χρόνου η καταστροφή της αποτυχημένης και θλιβερής PAX HEBRAICA να οδηγήσει εκεί όπου δεν θέλουν οι Εβραίοι ...Να τους οδηγήσει στους προαιώνιους εχθρούς τους ..Σ' αυτούς που φοβούνται όπως ο διάολος το λιβάνι ...Σ' αυτούς που νόμισαν ότι τους "ξεφορτώθηκαν", αλλά θα διαπιστώσουν ότι αυτό δεν συμβαίνει. Έκαναν λάθος οι Εβραίοι, που νόμισαν ότι είχαν νικήσει τους Έλληνες. Έκαναν λάθος όταν άνοιγαν τις "πόρτες" του συστήματος, χωρίς να είναι σίγουροι ότι το "θηρίο" είναι νεκρό.

Είναι θέμα χρόνου πλέον η αλλαγή Τάξης Πραγμάτων. Είναι θέμα χρόνου να μείνουν όλες οι "πόρτες" του συστήματος ανοικτές. Χρεοκοπεί η Εβραϊκή Τάξη Πραγμάτων και μέσα από τον "θάνατό" της οδηγεί στη γέννηση της Ελληνικής Τάξης Πραγμάτων. Γιατί; Γιατί της αφήνει κληρονομιά την παγκοσμιοποίηση και αυτό είναι το ιδανικό "γήπεδο" για να παίξει ο ελληνισμός ...Ο ελληνισμός, ο οποίος είχε "εγκλωβιστεί" και δεν μπορούσε να διασπάσει τον κλειστό και σκληρό εθνικό σχεδιασμό. Από τη στιγμή που οι Εβραίοι τοκογλύφοι "διέβρωσαν" με τα χρήματά τους αυτό το απόρρητο

"κάστρο" του συστήματος, η κατάσταση εξελίσσεται ευνοϊκά για τους Έλληνες. Δεν έχει σημασία αν οι Εβραίοι το έκαναν ηθελήμενα ή αθέλητα. Σημασία έχει ότι το έκαναν.

...Απλά πράγματα ...Συμβαίνει στη φύση. Η πιο τρομερή πυρκαγιά μπορεί να καταστρέφει τα πάντα, αλλά αφήνει πίσω της την "υπόσχεση" για αναγέννηση της ζωής. Το ίδιο γίνεται και με τις Τάξεις Πραγμάτων. Το τέλος της μιας γίνεται το αίτιο για τη γέννηση μιας άλλης. Τώρα στην πραγματικότητα "κοσκινίζονται" όλες οι ανθρώπινες γνώσεις από τους εμπλεκόμενους στη σύγκρουση. Τις "κοσκινίζει" το σύστημα, για να δει τι το συμφέρει να κάνει και τις "κοσκινίζουν" και οι λαοί για τον ίδιο ακριβώς λόγο. Όποιος νικήσει, θα επιβάλει τη δική του Τάξη Πραγμάτων. Σ' αυτό το "κοσκίνισμα" επωφελείται η ελληνική γνώση. Οι Τάξεις Πραγμάτων απαιτούν γνώση για να στηθούν και όχι όπλα. Μέσα για τον διασκορπισμό της γνώσης τους απαιτούν και όχι στρατούς. Οι στρατοί συνήθως χρειάζονται, για να καμφθούν οργανωμένοι μηχανισμοί, οι οποίοι αντιστέκονται σ' αυτήν τη διασπορά γνώσης. Όταν δεν υπάρχουν τέτοιοι μηχανισμοί, δεν έχουν ρόλο και οι στρατοί.

Απόδειξη αυτού του ισχυρισμού μας είναι η σημερινή Εβραϊκή Τάξη Πραγμάτων, η οποία στήθηκε χωρίς καθόλου στρατό. Με προπαγάνδα, ψέματα και πονηριές έχει στηθεί. Οι Εβραίοι τοκογλύφοι — καλώς ή κακώς— ήταν αυτοί, οι οποίοι άθελά τους κατέστρεψαν όλους τους οργανωμένους αμυντικούς μηχανισμούς του συστήματος. Εκμηδένισαν τις αποστάσεις, διέβρωσαν σύνορα, αλλοίωσαν νοοτροπίες. Αυτά όλα μπορεί να τα έκαναν για να πουλήσουν "δάνεια", "βρακιά", "στοιχήματα" και "τσόντες", αλλά αυτό το δίκτυο μπορεί να μεταφέρει τα πάντα ...και άρα και τη γνώση ...Τη γνώση, η οποία τελικά θα απομείνει στο "κόσκινο" των λαών. Μέσω αυτού του δικτύου η γνώση του ενός ανθρώπου μπορεί να γίνει γνώση χιλιάδων ανθρώπων και η γνώση χιλιάδων ανθρώπων μπορεί να γίνει γνώση εκατομμυρίων ανθρώπων ...Έτσι απλά ...Όπως λέμε Facebook, που για άλλο πράγμα κατασκευάστηκε και σε άλλο πράγμα χρησιμεύει. Ένα "εργαλείο", το οποίο σχεδιάστηκε για να ελέγχονται οι άνθρωποι και στο τέλος έγινε μπουμέρανγκ για το σύστημα, που ήθελε να τους ελέγχει.

Όλα αυτά βοηθούν στην αναγέννηση του ελληνισμού. Βοηθούν στη διασπορά του "σπόρου" της γνώσης. Από το ίδιο ίντερνετ, που περνά μια τσόντα, θα περάσει και η τέλεια γνώση. Με το ίδιο πληκτρολόγιο, που στέλνονται ανούσιες φωτογραφίες στους "φίλους" του διαδικτύου, θα σταλεί και η τέλεια γνώση ...Η ελληνική γνώση. Θέμα χρόνου στον χρεοκοπημένο μας πλέον κόσμο είναι να επιβληθεί η PAX HELLENICA. Η ανατολή ενός νέου κόσμου είναι προ των πυλών.

Ο ελληνικός Φοίνικας θα αναγεννηθεί μέσα από τη "φωτιά" του αραβικού κόσμου.

Τραϊανού Παναγιώτης
Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Β'.